

பங்குனி 1998
March 1998

கமநலம்

மரக்கறி வகைகளுக்கான சந்தைத்
தொடர்வு ஊடகங்கள்

இலங்கையின் கடந்த 50 ஆண்டுகால
விவசாயத்துறை பற்றிய ஒரு கண்ணோட்டம்

சுதந்திரத்திற்கு பின்பான இலங்கையின்
நீர்ப்பாசன கொள்கைகள்: ஒரு கண்ணோட்டம்

இலங்கையின் போஷாக்கியமயத்தில்
பிரதேச வேறுபாடுகள்:

திட்டமிடுதலிலும் அழுலாக்கலிலும் கிராமிய மக்களின்
பங்களிப்புடனான அணுகுமுறைகளின் அவசியமும் விளக்கமும்

கமநலம்

கமக்காரர்களின் மத்தியில் தன்னம்பிக்கையையும் மன உறுதியையும் ஏற்படுத்தி, அவர்கள் கிராமிய நிறுவனங்களின் நடவடிக்கைகளில் பூரண பங்கெடுத்து அவற்றுடன் ஏற்கனவே உள்ள தொடர்பினை மேலும் வலுப்படுத்தி நிரந்தரமானதொன்றாக்கிக் கொள்ள இச்சஞ்சிகை உதவும்.

கமநலம்

(காலாண்டுச் சஞ்சிகை)

மலர் :25 பங்குனி 1998-இதழ் 1

ஆலோசகர்:

கலாநிதி எஸ். ஜி. சமரசிங்க

ஆசிரியர் :

சோ. ராமேஸ்வரன்

வெளியீடு :

ஹெக்டர் கொப்பேகடுவ கமநல ஆராய்ச்சி, பயிற்சி

நிறுவகம்,

114, வீஜேராம மாவத்தை,

கொழும்பு - 07

தொலைபேசி: 696981, 698539 - 41

பொருளடக்கம்

மரக்கறி வகைகளுக்கான சந்தைத் தொடர்பு ஊடகங்கள்

பக்கம் 1

இலங்கையின் கடந்த 50 ஆண்டுகால விவசாயத்துறை பற்றிய ஒரு கண்ணோட்டம்

பக்கம் 5

சுதந்திரத்திற்கு பின்பான இலங்கையின் நீர்ப்பாசனக் கொள்கைகள் : ஒரு கண்ணோட்டம்

பக்கம் 10

இலங்கையின் போஷாக்கின்மையில் பிரதேச வேறுபாடுகள்:

பக்கம் 12

திட்டமிடுதலிலும் அமுலாக்கலிலும் கிராமிய மக்களின் பங்களிப்புடனான அணுகு முறைகளின் அவசியமும் விளக்கமும்

பக்கம் 17

தனிப்பிரதி ரூபா 15/-

வருடச் சந்தா ரூபா 60/-

மரக்கறி வகைகளுக்கான சந்தைத் தொடர்பு ஊடகங்கள்

அறிமுகம்

சந்தையை (MARKET) மையமாகக் கொண்டு, மறுசீரமைப்பிற்கு உட்படுத்தப்பட்டுவரும் உலக, மற்றும் எமது நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் சந்தைப்படுத்தல் (MARKETING) மிகவும் ஒரு முக்கியமானதொரு பங்கினை வகிக்கின்றது என்றால் அது மிகையாகாது. பொருட்களை வாங்குதலும், விற்றலுமே சந்தைப் படுத்தல் என்பது தவறான கருத்தாகும். ஒரு பொருளை உற்பத்தி செய்யத் திட்டமிடுவதில் இருந்து அப்பொருள் நுகர்வோரைச் சென்றடைவதற்கு வேண்டுமான சகல நடவடிக்கைகளையும் உள்ளடக்கியதே சந்தைப் படுத்தலாகும். உதாரணமாக இது உற்பத்திக்கான பொருட்களை, அதன் வகைகளை தன்மைகளைத் தீர்மானித்தல், அறுவடைக்குப் பிந்திய பராமரிப்பு, போக்குவரத்து, களஞ்சியப்படுத்தல், பொதியி லடைத்தல், விளம்பரம் மற்றும் வேறுபல நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியதாகும். சந்தைப்படுத்தலின் நோக்கம் நுகர்வோரின் தேவையை பூர்த்தி செய்தல் மட்டுமன்றி, நுகர்வோரை உச்ச திருப்தியை அடைவிப்பதாகும். எனவே, வாங்குதல் - விற்றல் தவிர சகல விதத்திலும் நுகர்வோரை திருப்தி அளிக்கக்கூடிய வகையில் பொருட்கள் அமைதல் வேண்டும்.

சந்தைப்படுத்தலில் சந்தைத் தொடர்பு ஊடகங்கள் (MARKETING CHANNELS) மிகவும் ஒரு முக்கிய இடத்தினை வகிக்கின்றன. சந்தைத் தொடர்பு ஊடகமானது, உற்பத்தியாளரிடமிருந்து பொருட்கள் நுகர்வோரைச் சென்றடையும் ஒரு வழிப்பாதையாகும். மிகவும் அரிதான சந்தர்ப்பங்களிலேயே பொருட்கள் உற்பத்தியாளரிடமிருந்து நேரடியாக நுகர்வோரை அடைகின்றது. பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் பலவித நிறுவனங்களின் சேவைகளும், தொழிற்பாடுகளும் சந்தைத் தொடர்பு ஊடகத்தில் அவதானிக்கப்படுகின்றன. இந் நிறுவனங்களின் தொழிற்பாடு களினதும், சேவைகளினதும் திறனிலேயே (EFFICIENCY) பொருட்களின் விலை, தரம், இழப்பு மற்றும் வேறு காரணிகளின் போக்கு அல்லது நிலை தீர்மானிக்கப்படுகின்றன.

மரக்கறி உற்பத்தியும், சந்தைத் தொடர்பு ஊடகங்களும்

பொதுவாக மரக்கறி உற்பத்தியை எடுத்துக் கொண்டால், அவை விரைவில் பழுதடையக் கூடியன, காலநிலைக் காரணிகளால் மிகவும் பாதிக்கப்படக் கூடியது, பருவ காலங்களுக்கேற்ப, உற்பத்தியில் ஏற்ற இறக்கம் காணப்படக்கூடியதாகும். எமது நாட்டில் மரக்கறி உற்பத்தியை எடுத்துக்கொண்டால் அவற்றை மலைநாட்டு மற்றும் தாழ்நில

மரக்கறி வகைகள் என இரண்டாக பிரிக்கலாம். மலைநாட்டு பிரதேசங்களில் செய்கை பண்ணப்படும் லீக்ஸ், கோவா, கரட், முள்ளங்கி, நோக்கோல், பீட்ரூட் போன்ற பயிர் வகைகள் மலைநாட்டு மரக்கறி வகைகளாகும். தாழ்நிலப் பிரதேசங்களில் செய்கை பண்ணப்படும் வெண்டி, கத்தரி, புடலங்காய், பாகற்காய், மிளகாய், பூசணி, பயிற்றங்காய், முருங்கை போன்ற பயிர் வகைகள் தாழ் நில பயிர்வகைகளாகும். மலைநாட்டு மரக்கறி வகைகள் பெரும்பாலும் நுவரெலியா, பதுளை ஆகிய மாவட்டங்களில் செய்கை பண்ணப்படுகின்றன. தாழ் நில மரக்கறி வகைகள் பெரும்பாலும் குருநாகல், பொலன்னறுவை, கம்பஹா, ஹம்பாந்தோட்டை, இரத்தினபுரி ஆகிய மாவட்டங்களில் பாரிய அளவில் செய்கை பண்ணப்படுகின்றன.

மரக்கறி வகைகள் எமது நாட்டு மக்களின் உணவில் மிகவும் முக்கியமான தொரு பங்கினை வகிக்கின்றன. வருடம் பூராவும் மரக்கறி வகைகளுக்கு ஸ்திரமான கேள்வி சந்தையில் காணப்படுகின்றன.

மரக்கறி வகைகளுக்கான சந்தைப்படுத்தல் மிகவும் விரை வானதாகவும், இழப்புக்கள் கூடுதல் இன்றியும், தொடர்ச்சியான துமாக இருப்பது மிகவும் இன்றியமையாததாகும். அத்துடன் தரத்தினை உயர்வாக பேணக் கூடியதாகவும் அமைதல் வேண்டும். ஏனெனில் சந்தைப்படுத்தலில் ஏற்படும் தாமதங்கள் இழப்புக்கள் ஆகியன பொருட்களின் வழங்கலிலும், தரத்திலும் குறைபாட்டை ஏற்படுத்துவதுடன், விலை மற்றும் நுகர்வில் பாதகமான விளைவுகளையும் ஏற்படுத்துவதனால் விவசாயிகளும், நுகர்வோர்களும் பாதிப்படவார்.

சந்தைத் தொடர்பு ஊடகங்களும்/அதில் ஈடுபடும் நிறுவன அமைப்புகளும்

மரக்கறி வகைகளுக்கான சந்தைத் தொடர்பு ஊடகங்களின் வரலாற்றை நோக்கினால், அதில் ஈடுபடும் நிறுவன அமைப்புகளில் பாரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளதை அவதானிக்கக்கூடியதாக உள்ளது. எழுபதுகளில் மரக்கறி வகைகளுக்கான சந்தைத் தொடர்பு ஊடகங்களில் அரசு நிறுவனங்களும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் முக்கியமான தொரு பங்களிப்பை வழங்கியிருந்தன. உதாரணமாக சந்தைப்படுத்தல் திணைக்களம், கூட்டுறவு மொத்த நிலையம் வேறு பல கூட்டுறவுச் சங்கங்களாக இருந்து வந்தன. சம காலத்தில் சந்தையையும் தனியாருடமையை மையமாகக் கொண்டதாக எமது நாட்டின் பொருளாதாரம் வளர்ச்சி அடைவதனால் சந்தைத் தொடர்பு ஊடகத்தில் இந் நிறுவனங்களின் பங்களிப்பு வெகுவாகக் குறைந்துள்ளது. சந்தைப்படுத்தல் திணைக்களம் சமகாலத்தில் மூடப் பட்டுள்ளது. சம காலத்தில் மரக்கறி வகைகளுக்கான சந்தைத்

தொடர்பு ஊடகங்களில் தனியார் மரக்கறி மிகவும் முக்கியமானதொரு பங்கினை வகிக்கின்றது.

தனியார்துறை என்று கூறும்போது பாரிய நிறுவனங்கள் அல்லாது சிறிய அல்லது நடுத்தர அளவிலான தனியார் துறையின் பங்களிப்பே முக்கியமானதொரு பங்கினை வகிக்கின்றது. சேகரிப்பாளர்கள், இடைத் தரகர்கள், போக்குவரத்து முகவர்கள், மொத்த வியாபாரிகள், சில்லறை வியாபாரிகள் இதில் அடங்குவர்.

எமது நாட்டில் சந்தைத் தொடர்பு ஊடகங்களை எடுத்துக் கொண்டால் அவற்றின் தன்மைகள் செயற்பாடுகள், இயங்கும் இலக்குகள், நிறுவன அமைப்புகள் போன்றவற்றில் பாரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளதை அவதானிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது. உதாரணமாக முன்பு கொழும்பு மெனிங் மொத்த வியாபாரச் சந்தை மரக்கறி சந்தைப்படுத்தலில் தேசிய அளவில் முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தது. ஆனால், சமகாலத்தில் பிராந்திய மொத்த வியாபாரச் சந்தைகளின் முக்கியத்துவம் அதிகரித்து வருவதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இதற்கான முக்கிய காரணங்களாக பொருளாதார தாராளமயமாக்கல், போக்குவரத்து, நெடுஞ்சாலை, தொலைத்தொடர்பு போன்ற துறைகளில் ஏற்பட்ட அபிவிருத்தியை முக்கியமாகக் குறிப்பிடலாம். சமகாலத்தில் சந்தைத் தொடர்பு ஊடகங்கள் போட்டி நிறைந்ததாகவும், விரைவானதாகவும், திறன் கொண்ட அமைப்பாகவும் மாறி வருகின்றது.

சந்தைத் தொடர்பு ஊடகங்களும், அதன் வகைகளும்

விவசாயிகள் தமது உற்பத்தி பொருட்களை போக்குவரத்து முகவர்களினூடாக கொழும்பு மெனிங் மொத்த வியாபார சந்தையில் உள்ள தரகு வியாபாரிகளுக்கு அனுப்பி வைப்பார்கள். விவசாயிகள் ஒவ்வொரு பொதியிலும் அனுப்பப்படும் தரகு வியாபாரியின் விலாசம், மற்றும் நிறை என்பவற்றை எழுதி வைப்பார்கள். விவசாயிகள் பிரதான சாலைக்கு, அல்லது லொறிகள் வரும் இடத்திற்கு தமது உற்பத்திப் பொருட்களை எடுத்துச் செல்லுதல் வேண்டும். பொதுவாக ஒவ்வொரு உற்பத்தி பிரதேசங்களில் இருந்தும் (கிராம மட்டத்தில்) போக்குவரத்து தரகர்களினால் கொழும்பு மெனிங் மொத்த வியாபாரச் சந்தைக்கு போக்குவரத்துச் சேவை வழங்கப் படுகின்றது. இவ்விதமாக போக்குவரத்துச் செய்யப்படும் மரக்கறி வகைகளை மெனிங் மொத்த வியாபாரச் சந்தையில் இறக்குவதற்கான தூக்கு கூலி ஐந்து ரூபாவாகும். மெனிங் சந்தையிலிருந்து மரக்கறி வகைகளை வேறு இடங்களுக்கு கொண்டு செல்வதற்காகப் பொருட்களை ஏற்றும் தூக்குக் கூலி பத்து ரூபாவாகும். மரக்கறி வகைகளைக் கொழும்பு மெனிங் சந்தைக்கு கொண்டு செல்வதற்காக போக்குவரத்து முகவர்களினால் விவசாயிகளிடம் இருந்து அறவிடப்படும் போக்குவரத்துக் கட்டணம் அட்டவணை 1ல் தரப்பட்டுள்ளது.

இவ்விதமாக விவசாயிகளிடமிருந்து பெறப்படும் மரக்கறிகளை மெனிங் மொத்த வியாபாரச் சந்தையிலுள்ள, தரகு மொத்த வியாபாரிகளினால் பொருட்கள் கிடைக்கப்பெறும் தினத்தில், சந்தையில் நிலவும் விலைகளில் விற்பனை செய்வர். விற்பனை செய்யப்பட்ட மொத்தப்

பெறுமானத்தில் பத்து விகிதம் தரகுக் கட்டணமாக மொத்த வியாபாரிகளினால் அறவிடப்படும். அத்துடன் போக்குவரத்துக் கட்டணம், தூக்குக் கூலி போன்ற செலவுகள் கழிக்கப்பட்டு மிகுதித் தொகை போக்குவரத்து முகவர்களினூடாக விவசாயிகளுக்கு அனுப்பிவைக்கப்படும். கொழும்பு மற்றும் புறநகர் பகுதிகளில் இருந்துவரும் சில்லறை வியாபாரிகளே இச் சந்தையில் பிரதான கொள்வனவாளர்கள் ஆவர். அது தவிர நாட்டின் வேறு பிரதேசங்களில் இருந்து வரும் மொத்த வியாபாரிகள், ஏற்றுமதியாளர்கள், பாரிய உணவு விடுதி நடாத்துபவர்கள் போன்றவர்களும் மரக்கறி வகைகளை மெனிங் மொத்த வியாபாரச் சந்தையிலிருந்து கொள்வனவு செய்கின்றனர். எனினும் இக் கொள்வனவுகள் வழமையற்றதாகவும், அளவில் குறைந்ததாகவும் காணப்படுகின்றன.

அட்டவணை 1

ku;f; tiffis bfhG «¼|F bfh© L
tUtj|fhd ngh;Ftu;J;fElz «.

ku;f;c g¼ m yF fElz « br- a YgL « ¼unjrsf		fElz « (gh)
நுவரெலியா	ஒரு கிலோ	0.80
கந்தபொலை	ஒரு கிலோ	0.80
ராகலை	ஒரு கிலோ	0.80
வெலிட	ஒரு கிலோ	0.75
பண்டாரவளை	ஒரு கிலோ	0.75
கண்டி	50 கிலோ மூடை	25.00
ஹங்குரான்கெத	50 கிலோ மூடை	25.00
மாரஸ்ஸை	50 கிலோ மூடை	25.00
தம்பள்ளை	50 கிலோ மூடை	25.00
மாத்தளை	50 கிலோ மூடை	25.00
அனுராதபுரம்	50 கிலோ மூடை	35.00
ராஜாங்களை	50 கிலோ மூடை	35.00
புத்தளம்	50 கிலோ மூடை	25.00
வெல்லவாய	50 கிலோ மூடை	30.00
பலாங்கொடை	50 கிலோ மூடை	30.00
திஸ்ஸ	50 கிலோ மூடை	25.00
பெலியத்த	50 கிலோ மூடை	30.00
ஹப்புத்தளை (தக்காளி)	20-25கிலோ	35.00
	பெட்டி	

ஆதாரம்: கொ. க.ஆ.ப.நி சந்தைப்படுத்தல் மற்றும் உணவு கொள்கை பிரிவு.

முன்னர் இந்த சந்தைத் தொடர்பு ஊடகமே மரக்கறி வகைகளுக்கான சந்தைப்படுத்தலில் முதன்மை யானதாக விளங்கியது. மெனிங் மொத்த வியாபாரச் சந்தையிலிருந்தே நாட்டின் பல பாகங்களுக்கு மரக்கறி முன்னர் விநியோகிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது.

சமகாலத்தில் இச் சந்தைத் தொடர்பு ஊடகத்தின் முக்கியத்துவம் குறைந்து வருகின்றது. இதற்கு முக்கிய காரணங்கள் எமது நாட்டின் உட்கட்டமைப்புக்கான போக்குவரத்து, நெடுஞ்சாலை, தொலைத்தொடர்பு போன்ற காரணிகளின் அளப்பரிய வளர்ச்சி காரணமாக பிராந்திய

மொத்த வியாபார சந்தைகளின் முக்கியத்துவம் அதிகரித்த தமையும், மரக்கறி உற்பத்தி பிரதேசங்களுடன் நாட்டின் பல்வேறுபட்ட பாகங்களின் மரக்கறி சந்தைப்படுத்தலில் நேரடித் தொடர்பு அதிகரித்தமைமேயாகும். அத்துடன் இச் சந்தைத் தொடர்பு ஊடகத்தில் விவசாயிகளுக்கும், மொத்த வியாபாரிகளுக்கும் நேரடியான தொடர்பு காணப்படாமை மிகவும் முக்கியமானதொரு குறைபாடாகும். இதனால் விவசாயிகள் நேரடியாக பொருட்கள் விற்கப்படுவதை அவதானிக்க முடியாதிருப்பதனால், விற்கப்படும் விலையையும், போக்குவரத்தின் போது நிறை குறையும் அளவையும் அறியமுடியாதிருப்பதனால், இத்தரகு மொத்த வியாபாரிகள் வழங்கும் விலை மற்றும் ஏனைய தகவல்களிலேயே விவசாயிகள் தங்கியிருக்க வேண்டியுள்ளது. அத்துடன் பொருட்கள் போக்குவரத்து தரக்களிடம் கையளிக்கப்பட்ட பின்னர், பணத்தைப் பெறுவதற்கு ஒரு சில நாட்கள் விவசாயிகள் காத்திருக்க வேண்டியதும் இதன் ஒரு குறைபாடாகும்.

அடுத்ததாக சமகாலத்தில் பிரபல்யம் அடைந்துவரும் ஒரு சந்தைத் தொடர்பு ஊடகத்தை நோக்குவோம். இன்று மரக்கறி உற்பத்திப் பிரதேசங்களில் பெருந்தொகையான உள்நூர் சேகரிப்பாளர்கள், அல்லது உள்நூர் மொத்த வியாபாரிகள் நேரடியாக விவசாயிகளிடம் இருந்து மரக்கறிகளைக் கொள்வனவு செய்கின்றனர். பண்டாரவளை, அப்புத்தளை, நுவரெலியா, தம்புள்ள, அனூராதபுரம், ஹெட்டிபொல, கேகாலை, கண்டி போன்ற இடங்களில் அமைந்துள்ள மொத்த வியாபார நிலையங்களை முக்கியமாக $F\ddot{z}\$4lyh\kappa. , t^{\circ}Eis \ddot{A}u\kappa\ddot{g}\ddot{g}f$ (SUPPLY SIDE) மொத்த வியாபாரிகள் எனவும் குறிப்பிடலாம். காரணம் இவர்கள் நாட்டின் பல்வேறு பிரதேசங்களில் இருந்து வரும் மொத்த வியாபாரிகளுக்கு இம் மரக்கறி வகைகளை மறு விற்பனை செய்வர். இவ்வாறு வேறு பிரதேசங்களில் இருந்து வந்து இந்த உள்நூர் மொத்த வியாபாரிகளிடம் இருந்து மரக்கறி வகைகளை கொள்வனவு செய்யும் மொத்த வியாபாரிகள் கேள்வி பக்க (DEMAND SIDE) மொத்த வியாபாரிகள் என அழைக்கப்படுவர். இவ்விதமாக கொள்வனவு செய்யப்படும் மரக்கறி வகைகளை கேள்வி பக்க மொத்த வியாபாரிகள் தத்தமது பிரதேசங்களில் உள்ள சில்லறை வியாபாரிகளுக்கு விற்பனை செய்வர். இச் சில்லறை வியாபாரிகளின் மூலம் மரக்கறி வகைகள் நுகர்வோருக்கு விற்பனை செய்யப்படும். நிரம்பல் பக்க மொத்தவியாபாரிகள் அல்லது உள்நூர் மொத்த வியாபாரிகள் சில வேளைகளில் கொழும்பு மெனிங் மொத்த வியாபாரச் சந்தைக்கும் மரக்கறிகளை விநியோகிப்பார்கள். இது பெரும்பாலும் நிலவும் விலை மட்டங்களிலேயே தீர்மானிக்கப்படுகிறது. இச் சந்தைத் தொடர்பு ஊடகம் சமகாலத்தில் துரித வளர்ச்சி கண்டு வருகின்றது. இதனால் பிராந்திய மொத்த வியாபார சந்தைகளின் முக்கியத்துவம் அதிகரித்து வருவதுடன், நாட்டின் பல்வேறு பாகங்களின் பிரதான மரக்கறி உற்பத்தி பிரதேசங்களுடனான நேரடி சந்தைப்படுத்தல் சம்பந்தமான தொடர்பு அதிகரித்து வருகின்றது.

அடுத்த சந்தைத் தொடர்பு ஊடகமானது, விவசாயிகள் தமது உற்பத்திப் பொருட்களை குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தில் அமைந்துள்ள உற்பத்தியாளர்களின் சந்தைக்கு

(PRODUCER FAIRS) எடுத்து வருவர். இச் சந்தைக்கு வருகை தரும் உள்நூர் மொத்த வியாபாரிகள் (நிரம்பல் பக்கம்) விவசாயிகளிடமிருந்து நேரடியாக மரக்கறிகளை கொள்வனவு செய்வார்கள். உதாரணமாக வாடிகல, வெலிடம போன்ற இடங்களில் அமைந்துள்ள சந்தைகளைக் குறிப்பிடலாம். மரக்கறி வகைகள், நாட்டின் பல்வேறுபட்ட பாகங்களில் உள்ள சில்லறை வியாபாரிகளுக்கு விற்பனை செய்யப்படுகின்றது. சில்லறை வியாபாரிகளிடமிருந்து நுகர்வோர் மரக்கறி வகைகளைக் கொள்வனவு செய்கின்றனர்.

நிறுவக ரீதியிலான மரக்கறி கொள்வனவாளர் கள் உதாரணமாக பாரிய உணவு விடுதிகள், கற்றுலாத்துறை சம்பந்தப்பட்ட ஆடம்பர "சுப்பர் மார்க்கட்" போன்ற நிறுவனங்கள் தமக்கு தேவையான மரக்கறி வகைகளை ஒப்பந்த விற்பனையாளர்களிடம் இருந்து கொள்வனவு செய்வார்கள். அதாவது குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு குறிப்பிட்ட விலை மட்டங்களில் மரக்கறி வகைகளை விநியோகிப்பதற்கு இந் நிறுவனங்கள் விற்பனையாளர்களுடன் ஒப்பந்தத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருப்பார்கள். இவ்வொப்பந்த விற்பனையாளர்கள் விவசாயிகளிடமிருந்தோ, அல்லது மொத்த வியாபாரிகளிடமிருந்தோ மரக்கறி வகைகளைக் கொள்வனவு செய்வர். இந் நிறுவக ரீதியிலான மரக்கறி கொள்வனவாளர்கள் மரக்கறி களை நேரடியாகவோ, பதப்படுத்தியோ, அல்லது சமைத்தோ நுகர்வோருக்கு விற்பனை செய்வர்.

இச் சந்தை தொடர்பு ஊடகத்தில் பிரதான நுகர்வோர்களாக வெளிநாட்டு சுற்றுலா பிரயாணிகளும், உயர் வருமானம் பெறும் உள்நாட்டு பிரசைகளும் திகழ்வதால், மரக்கறி வகைகளின் தரம் மிகவும் உயர் வாக இருத்தல் அத்தியாவசியமானதாகும். இதனாலேயே உயர்தர மரக்கறி வகைகளை நிறுவக ரீதியிலான மரக்கறி கொள்வனவாளர்கள் வெளி நாடுகளில் இருந்தும், நேரடியாகவும் தருவிக்கின்றனர் மரக்கறி வகைகளை இறக்குமதி செய்யும் போது இறக்குமதி தீர்வை 35 வீதம், மொத்த விற்பனை வரி 20 வீதம், பாதுகாப்பு வரி 4.5வீதம் அறவிடப்படுகின்றது.

எமது நாட்டின் மரக்கறி வகைகளின் ஏற்றுமதியை எடுத்துக் கொண்டால் அவை மிகவும் குறைவான தொகையில் அமைந்திருப்பதுடன், அவற்றின் வளர்ச்சி ஸ்திரமற்ற நிலையில் காணப்படுகின்றது. எமது நாட்டின் மரக்கறி வகைகளுக்கான ஏற்றுமதி சந்தைகளாக மாலைதீவுகளும், சில மத்திய கிழக்கு நாடுகளும் திகழ்கின்றன. குறிப்பாக ஏற்றுமதிக் கம்பனிகளே மரக்கறி ஏற்றுமதியில் ஈடுபட்டு வருகின்றன. இந் நிறுவனங்கள் விவசாயிகளிடமிருந்தும், மொத்த வியாபாரிகளிடமிருந்தும் மரக்கறி வகைகளைக் கொள்வனவு செய்கின்றன. சில நிறுவனங்கள் நேரடியாக மரக்கறி உற்பத்தியில் ஈடுபட்டு வருகின்றன. ஏற்றுமதி செய்யப்படும் மரக்கறி வகைகள் சர்வதேச தர நிர்ணயத்திற்கு அமைவாக இருத்தல் அவசியம். ஆகையால், இந் நிறுவனங்கள் சர்வதேச தரத்திற்கு ஏற்ற மரக்கறி வகைகளையே கொள்வனவு செய்கின்றன. அத்துடன் தமக்கு தேவையான தரமான மரக்கறி வகைகளை விவசாயிகளிடம் இருந்து ஒப்பந்த அடிப்படையில் பெற்றுக் கொள்கின்றன. இவ்வொப்பந்தங்களின் பிரகாரம், இந் நிறுவனங்கள் தாம் குறிப்பிட்ட மரக்கறி வகைகளைக் கொள்வனவு செய்யும் விலையை

உறுதிப்படுத்தும். விவசாயிகள் இந் நிறுவனங் களின் ஆலோசனைப்படி குறிப்பிட்ட வகைகளில், குறிப்பிட்ட தரத்தில் மரக்கறி வகைகளை உற்பத்தி செய்வார்கள்.

இவ்விதமாக கொள்வனவு செய்யப்படும் மரக்கறி வகைகள் பெரும்பாலும் கொழும்பிற்கு கொண்டு வரப்பட்டு, தமது களஞ்சியசாலைகளில் தரப்படுத்தப்பட்டு, சர்வதேச நிர்ணயங்களுக்கு ஏற்ற வகையில் பொதியிலடைக்கப்பட்டு, ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. மரக்கறி வகைகள் விரைவில் பழுதடையக் கூடியதாக இருப்பதனால் ஆகாயமார்க்கமான போக்குவரத்தே பயன்படுத்தப்படுகின்றது. பொதுவாக பெரும்பான்மை யான மரக்கறி வகைகளிற்கு ஏற்றுமதியில் எவ்வித கட்டுப்பாடுகளும் கிடையா. மரக்கறி வகைகளுக்கு ஏற்றுமதித் தீர்வையும் அறவிடப் படுவதில்லை.

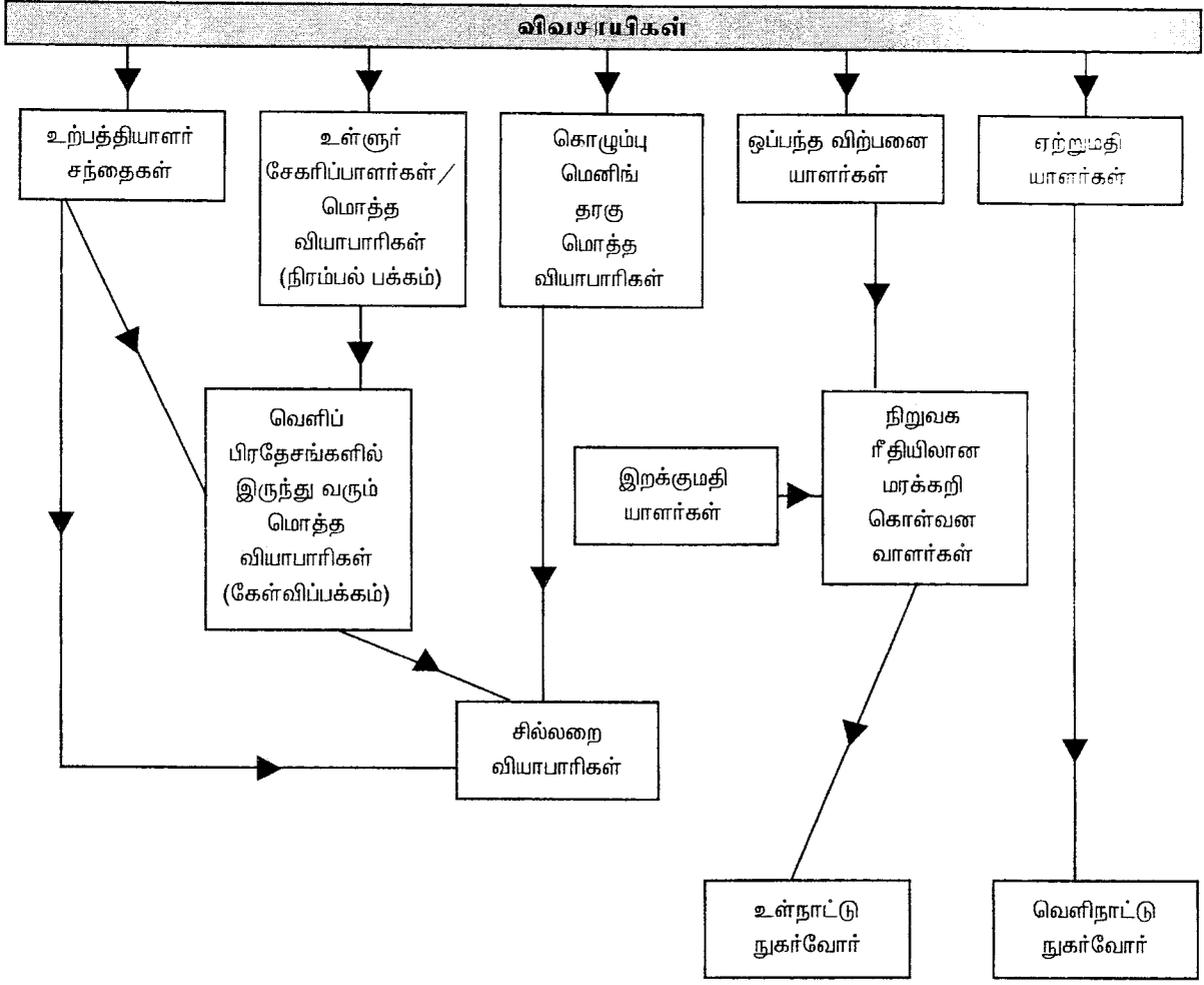
முடிவுரை

எமது நாட்டில் மரக்கறி வகைகளின் விநியோகம் மிகவும் விரைவானதாக இருப்பதற்கு காரணம், அதில் சம்பந்தப்பட்ட சந்தைத் தொடர்பு ஊடகங்களின் சிறப்பான செயற்பாடேயாகும். அத்துடன் அதில் சம்பந்தப்பட்டுள்ள

நிறுவன அமைப்புக்களின் பாரிய மாற்றங்களை அவதானிக்கக்கூடியதாக உள்ளது. புதிய சந்தைத் தொடர்பு ஊடகங்களின் தோற்றமும், வளர்ச்சியும் சந்தைப்படுத்தலில் போட்டியை ஊக்குவிக்கின்றது. இருப்பினும் இடைத் தரகர்கள், மொத்த வியாபாரிகளின் ஏகாதிபத்தியமும், அதன் தாக்கமும் இன்னும் மரக்கறி வகைகளுக்கான சந்தைத் தொடர்பு ஊடகத்தில் நிலவுகின்றது. எனவே, இதில் ஈடுபட்டுள்ள தனியார் துறையினரின் போட்டி மேலும் ஊக்குவிக்கப்படுதல் அத்தியாவசியமானதாகும். அத்துடன் அரசு நிறுவனங்களின் பங்களிப்பும் தற் போதைய நிலையை விட அதிகரிக்கப்படல் வேண்டும்.

மரக்கறி வகைகளைக் கையாளுதல், பொதியிலடைத்தல், ஏற்றி இறக்கல் போன்ற செயற்பாடுகளில் இன்னும் பாரம்பரிய முறைகளே கையாளப்படுவதனால் மரக்கறி வகைகளின் தரத்தை உயர்வாகப் பேண முடியாதுள்ளது. எனவே, இச் சந்தைத் தொடர்பு ஊடகத்தில் புதிய தொழில்நுட்பங்கள் அறிமுகப்படுத்தல் அத்தியாவசியமானதாகும்.

மரக்கறி வகைகளுக்கான சந்தைத் தொடர்பு ஊடகங்கள்

இலங்கையின் கடந்த 50 ஆண்டுகால விவசாயத்துறை பற்றிய ஒரு கண்ணோட்டம்

1. அறிமுகம்

இன்று நேற்றல்ல கடந்த பல்வேறு தசாப்த காலங்களாக இலங்கை விவசாயத்தை நம்பிய விவசாயப் பொருளாதார நாடாகவே விளங்கி வருகின்றது. விவசாய உற்பத்தி மற்றும் இது தொடர்பான இதர நடவடிக்கைகளும் பொருளாதார அபிவிருத்திப் படிமுறைகளில் முக்கிய பங்களிப்பைச் செலுத்துகின்றன. எனவே, பொருளாதாரக் கட்டமைப்பு மாற்றங்களும், அதன் விளைவுகளும் இதர துறைகளுடன் முக்கியமாக விவசாயத்துறையிலும் பல்வேறு அழுத்தங்களை ஏற்படுத்தி வருகின்றன. உதாரணமாக 1996ம் ஆண்டின் மொத்த உள்நாள் உற்பத்தியில் சுமார் 19 வீதப் பங்களிப்பை விவசாயத்துறை வழங்கியுள்ளதுடன் சுமார் 25 இலட்சம் நபர்களிற்கு நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் தொழில் வாய்ப்புக்களையும் வழங்கியுள்ளது. பண்டைய அரசர்களின் காலத்தில் இருந்து இன்றுவரை விவசாய பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு ஆட்சியில் இருந்த பல்வேறு அரசாங்கங்கள் எடுத்த நடவடிக்கைகள் பற்றி நாம் விளக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. எனினும் அவ்வாறான பாரம்பரியம் மிக்க விவசாயத்துறை இன்று பிரதான பொருளாதார முதுகெலும்பாக இருக்க வேண்டிய நிலையில் இருந்து வீழ்ச்சியடைந்து கொண்டு இருக்கின்றது. இதற்கான காரணங்களை நாம் எமது சஞ்சிகையில் பல்வேறு தலைப்புகளில் எழுதியுள்ளோம். எனவே இன்றைய நிலையில் நாம் விவசாயத்துறையின் விருத்திக்குச் செய்யவேண்டிய உடனடி நடவடிக்கைகள் யாவை என உற்று நோக்குதல் சாலச் சிறந்ததாகும். பின்வரும் அட்டவணை மூலம் விவசாயத் துறை சார்ந்த தொழில்துறையின் பங்களிப்பு வீழ்ச்சியடைந்து வருதல் தெளிவாகும்.

அட்டவணை 1 : தொழில் ரீதியில் துறைகளின் பங்களிப்பு

துறைகளின் வகை	1985/1986	1992	1994
1. விவசாயம், கால்நடைமீன்பிடி	49.0	42.2	34.5
2. உற்பத்தி	12.2	13.5	14.5
3. நிருமாணம்	4.1	4.7	4.9
4. சுரங்கம், அகழ்வு	1.2	1.6	0.6
5. தனியார் சேவைகள்	12.6	16.8	20.4
6. இதர சேவைகள்	20.9	21.2	25.1

எளம் : புள்ளிவிபர, தொகை மதிப்பு திணைக்களம், 1995 இலங்கை மத்திய வங்கி, 1996.

அத்துடன் கடந்த 50 ஆண்டு காலத்தில் ஏற்பட்ட பல்வேறு விதமான பொருளாதாரக் கட்டமைப்பு மாற்றங்களின் விளைவாக இளைஞர் தொழிலாளர் படையானது இன்று விவசாயத்துறையைக் கைவிட்டு விலகிச் செல்ல ஆரம்பித்துள்ளது. இலங்கையின் விவசாயத் தொழிலாளர் சக்தியில் இளைஞர் தொகையானது சுமார் 40 வீதத்தைக் கொண்டுள்ளமையால் இவர்களின் வெளியேற்றம் விவசாயத்துறையை நலிவடையச் செய்கின்றது என்பதில் எதுவித ஐயமுமில்லை. மேலும் விவசாயத்துறையில் ஈடுபட்டுள்ள பொருளாதார ரீதியில் ஆக்கபூர்வமான சனத்தொகை வளர்ச்சி வீதமும் குறைவடைந்து வருவதும் கடந்த பல தசாப்த காலங்களில் விவசாயத்துறை எதிர்நோக்கி வரும் சவால்களில் ஒன்றாகும். அட்டவணை 2ல் 1962ம் ஆண்டில் இருந்து 1992ம் ஆண்டு வரை விவசாயத்துறை சார்ந்த பொருளாதார ரீதியில் ஆக்கபூர்வ சனத்தொகையையும் இது அதிகரித்துச் செல்லும் வீதத்தையும் காட்டுகின்றது. 1962 இல் 2.01 ஆக இருந்த அதிகரிப்பு வீதம் 1992 இல் 1.09 ஆக குறைந்துள்ளது.

சாந்தியும் சமாதானமும் திருப்தியான வாழ்க்கையும் நிலவி வந்த பண்டைய காலத்தில் இலங்கை விவசாயத்துறையில் செழித்து வளர்ந்துள்ளது. அக்காலப்பகுதியில் "கிழக்குலகின் தானியக் களஞ்சியம்" எனவும் அழைக்கப்பட்டது. எமது மூதாதையர்களின் பிரதான தொழிலாக விவசாயம் இருந்து வந்துள்ளது. அவர்கள் இதை ஒரு கடமை உணர்வுடனும் பெருமையுடனும் செய்து வந்தார்கள். பிரதானமாக மேட்டு நிலங்களில் குரக்கன், சாமை, சோளம் போன்ற தானியங்களையும் தாழ் நிலங்களில் நெல் போன்றவற்றையும் சாகுபடி செய்து வந்துள்ளார்கள். மேலும் அக் காலத்தில் ஆட்சி செய்த பல்வேறு அரசர்கள் விவசாய உற்பத்தி நடவடிக்கைகளிற்கும் நீர்ப்பாசனக் கட்டமைப்பை மேம்படுத்தி விருத்தி செய்வதற்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து வந்துள்ளனர். உதாரணமாக பராக்கிரம சமுத்திரம் போன்ற நீர்ப்பாசனக் குளங்கள் விவசாய அபிவிருத்தியை நோக்கி ஏற்படுத்தப்பட்டதால் நீர்ப்பாசனப் பொற்காலம் எனவும் இக் காலப்பகுதி பெயர் பெற்றது. பெருமளவில் அனுராதபுரம், பொலன்னறுவை, அம்பாறை, ஹம்பாந்தோட்டை போன்ற மாவட்டங்கள் நெல் உற்பத்தியில் முக்கிய இடம் வகித்தன. அரசர்களின் ஆட்சிக் காலத்திற்குப் பின்னர் வந்த வெளிநாட்டு காலனித்துவ ஆட்சியில் எமது நாட்டின் விவசாயப் பொருளாதாரத்திற்கான முக்கியத்துவம் குறைவடைந்தது. இக் காலகட்டத்திலும் குறிப்பாக ஆங்கிலேய ஆட்சிக்

காலத்திலும் அரசாங்க சேவைகளில் சேர்வதற்கான ஆர்வம் மக்கள் மத்தியில் அதிகரித்து வந்தன.

அட்டவணை - 2

இலங்கையில் பொருளாதார ரீதியில் ஆக்கபூர்வ (விவசாயத்துறை) சனத்தொகை

வருடம்	வளர்ச்சி வீதம்
1962	2.01
1963	1.79
1964	1.68
1965	1.60
1966	1.71
1967	1.77
1968	1.78
1969	1.71
1970	1.58
1971	1.44
1972	1.35
1973	1.39
1974	1.59
1975	1.88
1976	2.21
1977	2.48
1978	2.56
1979	2.40
1980	2.10
1981	1.72
1982	1.42
1983	1.20
1984	1.10
1985	1.10
1986	1.14
1987	1.17
1988	1.17
1989	1.15
1990	1.12
1991	1.09
1992	1.04

ஆதாரம்: ஐ. நா. உ.வி. தாபனம், 1995

அரசாங்க சேவையில் காணப்பட்ட, கவர்ச்சி, அரசாங்க சேவையாளர்களின் சமூக அங்கீகாரம், நிலையான வருமானம் முன்னேற்றகரமான சமூக - பொருளாதார நிலைமை இவைகளின் விளைவாக அதிகரித்த தேவைகள், அத் தேவைகளிற்கு ஏற்ற நிதி நிலைமைகள் என்பன எமது விவசாயத்துறை சிறிது சிறிதாக வீழ்ச்சியை நோக்கிச் செல்ல வழிவகுத்தது. எமது மூதாதையர்களின் கடும் உழைப்பில் சிறப்படைந்த

விவசாயத்துறை அவர்களின் இளைஞர் பரம்பரையினரின் காலத்தில் வீழ்ச்சியடைய ஆரம்பித்தது. எனினும், காலனித்துவ ஆட்சியாளர்களின் வருகை இலங்கையில் ஏற்றுமதிப் பயிர்களின் அறிமுகத்திற்கு வழி வகை செய்தது. போர்த்துகேயரும் ஒல்லாந்தரும் கறுவாவையும், ஆங்கிலேயர் தேயிலை, கோப்பி, இறப்பர் போன்றவற்றின் சாகுபடிகளையும் ஊக்குவித்தனர். பிரதானமாக இலங்கையின் காலநிலை அமைப்பு பூகோள ரீதியிலான கேந்திர அமைப்பு மலிவான ஊதியம் என்பன வெளிநாட்டவர்களிற்கு இப் பயிர்களை ஏற்றுமதிக்காக பயிரிடத் தூண்டியது. எனவே, சுதந்திரத்திற்கு முன்னர் காலனித்துவ ஆட்சிக்காலத்தில் இருந்து இலங்கை விவசாயத்துறை இரு பெரும் பகுதியாகப் பிரிந்து இயங்கத் தொடங்கியது. உணவு பொருட்கள் உற்பத்தி ஒரு துறையாகவும், ஏற்றுமதிக்கான பெருந்தோட்டத் தொழிற்துறை வேறாகவும் பிரித்து நோக்க வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டது. எனினும், பெருந்தோட்டத் தொழிற்துறைக்குள் கொடுக்கப்பட்ட முக்கியத்துவம் காரணமாகவே உள்ளகக் கட்டமைப்பு வசதிகள் விரிவடையத் தொடங்கியது. சாலைப் போக்குவரத்து முதல், புகையிரத போக்குவரத்து வசதிகள் என்பனவும் அபிவிருத்தி அடைந்துள்ளமையை நாம் மறுக்க இயலாது. இன்றைய பொருளாதாரக் கட்டமைப்பை உற்றுநோக்கின் தனி ஒரு பொருளாக, அதிக வெளிநாட்டுச் செலாவணியை ஈட்டித்தரும் பொருளாக பெருந்தோட்டத் துறையில் தேயிலை விளங்கி வருகின்றது. எனினும், பெருந்தோட்டத்துறை தவிர்ந்த விவசாய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு வருவோரில் பெரும்பான்மையானோர் சிறு விவசாயிகள் ஆவர். இவர்களின் உழைப்பின் மூலமே எமது நாட்டின் ஏறத்தாள முழு உணவுத் தேவையும் பெறப்படுகின்றது. எனவே உள்ளூர் உணவு உற்பத்தியில் சிறு விவசாயிகளின் நடவடிக்கைகளையும் கடந்த 50 ஆண்டுகளில் அதில் ஏற்பட்டு வந்துள்ள மாற்றங்களையும் நாம் அறிவது மிகவும் அவசியமாகும். மேலும் சுதந்திரப் பொன் விழா ஆண்டில் விவசாயத்துறை கடந்து வந்த பாதையில் உள்ளூர் உணவு உற்பத்தித்துறையின் பங்கும் அதில் ஈடுபட்டுள்ள சிறு விவசாயிகளின் பங்களிப்பும் முக்கியமாக நினைவு கூரப்படுதல் அவசியமாகும்.

2. கடந்த 50 ஆண்டுகளில் உணவு உற்பத்தியின் போக்கு

இலங்கையில் விவசாயச் சனத்தொகையின் 65 வீதத்தினர் சிறு விவசாயிகள் ஆவர். அண்ணளவாக சுமார் 0.5 ஹெக்டேர் பரப்பளவுடைய சிறு உடமைகளை உள்ளடக்கிய இத்துறையே இலங்கையின் உள்ளூர் உணவு உற்பத்தியைக் கையாள்கின்றது. தானிய வகைகளில் அரிசி, சோளம், குரக்கன், உழுந்து, பயறு போன்றவையும் உப உணவுப் பயிர்களாக மிளகாய், வெங்காயம், நிலக்கடலை, எள்ளு, மாக்கறி வகைகள், பழவகைகள் என்பனவும் இவ் உள்ளூர் உணவு உற்பத்தியில் அடங்கக்கூடியவைகளில் முக்கியமானவையாகும். சுதந்திரத்திற்கு பிற்பட்ட

காலப்பகுதியான 1948ம் ஆண்டிற்குப் பின் இவ் உள்ளூர் உணவு உற்பத்தியை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக பல்வேறு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. சிறு விவசாயிகளின் நிதிப் பிரச்சனைகளிற்கு தீர்வு கண்டு அவர்களின் உணவு உற்பத்தி நடவடிக்கைகளை அதிகரிப்பதற்கு பல்வேறு விதமான கிராமிய கடன் வசதித் திட்டங்களும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. உண்மையில் கிராமிய கடன் பற்றிய இலங்கையின் வரலாறு 1906ம் ஆண்டில் இருந்து தற்போதைய “கமக்காரர் வங்கிகள்” வரை கூறப்படலாம். இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்த காலப்பகுதியில் உள்ளூர் உணவுத் தேவைக்கான உணவுப் பொருட்களில் சுமார் 60-63 % மானவை இறக்குமதி செய்யப்பட்டு வந்தன. எனினும் சுதந்திரத்திற்கு பிற்பட்ட காலப்பகுதியில் இவ் உணவு உற்பத்திக்குறை துரிதமான அபிவிருத்தியைக் காணத் தொடங்கியது. முக்கியமாக 1948ம் ஆண்டிற்குப் பிற்பட்ட பாரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் நெல் உற்பத்தியை துரிதமாக அதிகரித்தது. 1950ம் ஆண்டில் உள்ளூர் அரிசி உற்பத்தி 36 வீதமாக இருந்தது. இது 1970இல் 60 வீதமாகவும் 1980இல் 88 வீதமாகவும் 1985இல் 90 வீதமாகவும் உயர்ந்துள்ளது. குறிப்பாக கல்ஓயா, கந்தளாய், கிரித்தலை, ராஜாங்கன எனும் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களினால் உள்ளூர் உணவு உற்பத்தியில் அதிலும் நெல் உற்பத்தியில் குறிப்பிடத்தக்களவு அதிகரிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. பின்வரும் அட்டவணை மூலம் சுதந்திரத்தின் பின் நெல் உற்பத்தியில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களை நாம் உற்று நோக்கலாம்.

அட்டவணை 3 :

கடந்த 50 ஆண்டு காலத்தில் இலங்கையின் அரிசி உற்பத்தி

காலப்பகுதி	செய்கை பண்ணப்பட்ட இடம் (ஹெக்டேர்)	அறுவடை (கி.கி/ஹெ)
1948/49	340,000	1365
1956/57	483,000	1430
1966/67	656,000	1825
1976/77	818,000	2160
1986/87	724,000	3130
1996/97	749,000	3510

வளம் : பல்வேறு விவசாயப் புள்ளிவிபர ஏடுகள்

இவ் அட்டவணை மூலம் கடந்த 50 ஆண்டுகளில் நெல் உற்பத்தி அதிகரித்து வந்துள்ளமை தெரிகின்றது. எனினும், நெல் செய்கை பண்ணப்பட்ட காணியின் அளவு கடந்த இரு தசாப்த காலத்தில் 8.43 % வீழ்ச்சி அடைந்துள்ளது (1976/77 இல் 818,000 ஹெக்டேரிலிருந்து 1996/97 இல் 749,000 ஹெக்டேர் வரை).

எனினும் 1986/87 இல் இருந்து 1996/97 வரை நெற் செய்கைக்கு உட்படுத்தப்பட்ட காணியின் அளவு 3.45 % அதிகரித்துள்ளது. எனினும் 1976/77இல் இருந்து 1996/97 வரை செய்கைக் குட்படுத்தப்பட்ட பரப்பளவு குறைவடைந்து இருப்பினும் அறுவடை 62.5 வீதத்தால் அதிகரித்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. அதாவது 1970-77 ஆண்டு காலப்பகுதியில் ஆட்சியில் இருந்த ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கக் கொள்கைகளின் காரணமாக உள்ளூர் உற்பத்தி பெருமளவில் அதிகரித்தது. அதன் பின்னர் ஆட்சிக்கு வந்த ஐக்கிய தேசியக் கட்சியினர் தமது புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையை அமுல் செய்யத் தொடங்கினர். அதாவது 1977 வரை மூடிய பொருளாதாரக் கொள்கையுடன் இறக்குமதிக்கட்டுப்பாடுகளுடன் இருந்த எமது பொருளாதாரம் திறந்த சந்தைப் பொருளாதாரமாக மாற்றமடைந்தது. இதனால் ஏற்றுமதி - இறக்குமதிக்கட்டுப்பாடுகள் பெருமளவில் அகற்றப்பட்டன. இதன் மூலம் உணவுப் பொருட்களின் இறக்குமதியும் அதிகரித்தது. அத்துடன் தொழில்நுட்ப விரிவாக்கமும் பரிணாம வளர்ச்சியடைந்தது. இவற்றினால் ஏற்பட்ட நேரடித் தாக்கங்களையே அட்டவணை - 3 பிரதி பலிக்கின்றது. ஒட்டு மொத்தமாக உற்று நோக்கும் போது சுதந்திரத்திற்கு பிற்பட்ட காலப்பகுதியில் நெற் செய்கைக்கு உட்படுத்தப்பட்ட காணியின் பரப்பளவு 120 வீதத்தினாலும் சராசரி அறுவடை 150 வீதத்தினாலும் அதிகரித்துள்ளது. இவ் அதிகரித்த சராசரி அறுவடைக்கு பல காரணங்களைக் குறிப்பிட முடியுமாயினும் அதிக அறுவடை தரக்கூடிய நெல் இனங்களின் அறிமுகம், நெல்லிற்கான உத்தரவாத விலை, உரமாளியங்கள், தொழில்நுட்ப விரிவாக்கம் என்பவற்றையும், விவசாய முகாமைத்துவத்தையும் குறிப்பிடலாம்.

சுதந்திரத்திற்கு பின்னர் நெல் உற்பத்தி மட்டுமன்றி வெங்காயம், மிளகாய், தானிய வகைகள், மரக்கறி, பழவகைகள் என்பனவற்றின் உற்பத்தியும் அதிகரித்து இருப்பினும் அவை நெல் உற்பத்தியின் அதிகரிப்பிற்கு ஏற்றவாறு இல்லை. இவை பெரும்பாலும், சிறுபோகப் பயிர்களாகச் செய்கை பண்ணப்படுவதாலும், இக்காலப்பகுதியில் கிடைக்கக்கூடிய நீர் வசதிகளைப் பொறுத்து இவற்றின் செய்கையும், அறுவடையும் தீர்மானிக்கப்படுவதாலும், 1983ம் ஆண்டிற்கு பின்னர் நாட்டில் ஏற்பட்ட கலவரச் சூழல் வட - கிழக்கு மாகாணங்களில் இருந்து கிடைத்து வந்த வெங்காயம், மிளகாய் போன்றவற்றில் பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதாலும் இப் பயிர்களின் அறுவடை அதிகரிப்பு குறிப்பிடத்தக்க அளவு இல்லை என்பது கண்கூடு. எனினும், சுதந்திரத்திற்கு பின்னர் மூன்று

தசாப்த காலமாக அதிகரித்து வந்த விவசாய உற்பத்தி கடந்த இரு தசாப்த காலமாக ஒருவித தேக்க நிலையை அடைந்துள்ளமை இந்ததுறை சார்ந்த பல்வேறு நிபுணர்களின் கவனத்தை ஈர்த்துள்ளது. அதிகரித்த உற்பத்திச் செலவு இதற்கு பிரதான காரணமாக கூறப்படுகின்றது. விவசாய உள்ளீடுகளின் விலைகள் அதிகரித்த வண்ணமே உள்ளன. வேலையாளர்களின் சராசரி தினசரி கூலி 1952 இல் ரூபா 1.92 ஆக இருந்தது. இது இன்று ரூபா 200 இற்கும் அதிகமாகச் சென்றுள்ளது. இவை மட்டுமன்றி ஒரு சில காலப்பகுதியில் தோன்றிய பாதகமான கால நிலை, விவசாய விரிவாக்கற் சேவைகளைப் பெறுவதில் ஏற்பட்ட பிரச்சனைகள், இறக்குமதிக் கட்டுப்பாட்டுத் தளர்வு போன்றனவையும்த பிரதான காரணங்களாகும்.

சுதந்திரத்திற்குப் பிற்பட்ட காலப்பகுதியில் விவசாயத்துறையைச் சீர்திருத்துவதற்கு பல்வேறு சட்ட மூலங்கள் இயற்றப்பட்டன. நிலப் பிரபுத்துவம் விவசாய நடவடிக்கைகளிற்கும் பாதகமாக இருக்கின்றன என்பதை உணர்ந்த அரசாங்கங்கள் 1950ம் ஆண்டில் இருந்து பல்வேறு சட்ட மூலங்களை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளன. இவற்றினுள் பிரதானமாக 1958ம் ஆண்டு நெற்காணிச்சட்டமூலம், 1972, 1975ம் ஆண்டுகளில் இயற்றப்பட்ட காணிச் சீர்திருத்தச் சட்ட மூலம் என்பவற்றைக் கூறலாம். இதனைத் தொடர்ந்து 1961, 1964ம் ஆண்டுகளில் இயற்றப்பட்ட நெற்காணித் திருத்தச் சட்ட மூலம், இவற்றைத் தொடர்ந்து 1973ம் ஆண்டு விவசாயக் காணிச்சட்டமூலம், 1979, 1991ம் ஆண்டு கமநல சேவைச் சட்ட மூலம் என்பவற்றைக் கூறலாம்.

சர்வதேச ரீதியில் கைச்சாத்திடப்பட்ட பல்வேறு ஒப்பந்தங்களும் இலங்கையின் விவசாயத்துறையில் பாரிய மாற்றங்களையும், தாக்கங்களையும் ஏற்படுத்தின. குறிப்பாக சர்வதேச வர்த்தக உடன்படிக்கைகள் உலக வங்கி/சர்வதேச நாணய நிதியம் போன்றவற்றுடன் கைச்சாத்திடப்பட்ட உடன்படிக்கைகள் என்பவற்றைக் கூறலாம். இவற்றினுள் விவசாயத்துறையில் தாக்கங்களை ஏற்படுத்திய உடன்படிக்கைகள் என்ற வகையில் மூன்றாம் உலக நாடுகளில் 1989 ஏப்ரலில் அமுலிற்கு வந்த வர்த்தக விருப்புக்களிற்கான உலக கட்டமைப்பு (GSTP) உடன்படிக்கை 1990 இல் இலங்கையில் அமுலிற்கு வந்தது. இவ்விதம் உருகுவே வட்டம் எனக் குறிப்பிடப்படும் உலக வர்த்தக தாபன அங்குராப்பணம் (1994-1995), ICA எனப்படும் சர்வதேச கோப்பி உடன்படிக்கை (1983, 1989, 1993) சமீபத்திய 'சார்க்' நாடுகளின் விருப்புக்களிற்கான வர்த்தக உடன்படிக்கைகள் SAFTA, SAPTA- 1993, 1995)

என்பவற்றைக் கூறலாம். அத்துடன் அவ்வப்போது இடம்பெறும் உலக வங்கி கடனுதவியின் போது உலக வங்கி வழங்கும் ஆலோசனைகளின் பேரில் விவசாயத்துறையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட கட்டமைப்பு மாற்றங்களையும் கூறலாம்.

இது இவ்விதம் இருக்க தற்போதைய அரசாங்கம் நலிவடைந்துள்ள விவசாயத்துறையை மீட்டெடுக்க பல்வேறு நடவடிக்கைகளை ஆரம்பித்துள்ளது. புதிய விவசாயக் கொள்கை, துரிதப்படுத்தப்பட்ட உற்பத்தி, ஒருங்கிணைந்த விவசாய அபிவிருத்தித் திட்டம் (அமா) விவசாயிகளின் அமைப்புகளை விவசாய கம்பனிகளாக மாற்ற ஏதுவான வழிவகைகள், கமக்காரர் வங்கிகள் என பல்வேறு நடவடிக்கைகளை ஆரம்பித்துள்ளது. இவற்றின் மூலம் சுதந்திரம் கிடைத்த பின் மூன்று தசாப்த காலங்களில் சிறப்புற்றிருந்த வகையில் தற்போதைய விவசாயத் துறையை நவீனமயமாக்கி தேசிய குறியீட்டளவுகளை அடைய வைப்பதே நோக்கமாகும்.

3. முடிவுரை

நாம் மேலே குறிப்பிட்டவாறு பல்வேறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் விவசாய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், விவசாயத்துறை சார்ந்த உத்தியோகத்திற்கு மேற்படிப்பு வசதிகள், புதிய கொள்கைகள் போன்ற பல்வேறு திட்டங்கள் தீட்டப்பட்ட போதும் இலங்கையின் விவசாயத்துறை கடந்த இரு தசாப்த காலங்களில் குறிப்பிடத்தக்களவு முன்னேற்றம் அடையவில்லை என்பதே உண்மையாகும். உள்ளூர் தேசிய உற்பத்திக்கு 1976 இல் 28.7வீதமாக இருந்த விவசாயத்துறையின் பங்களிப்பு கடந்த வருடங்களில் 18 வீதத்திற்கு வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது. அத்துடன் 1970 இன் பிற்பகுதியிலும், 1980 இன் முற்பகுதியிலும் பிரதான அபிவிருத்தித் திட்டமாக விளங்கிய மகாவலி அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் மூலம் பாரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள், விவசாயக் குடியேற்றத் திட்டங்கள், உள்ளக கட்டமைப்பு அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் என்பவற்றின் மூலம் பிரதானமாக விவசாய பொருளாதாரத்தை விருத்தி செய்ய திட்டமிடப்பட்டாலும் இக் குறியீட்டளவில் நாம் எவ்வளவு தூரத்தை அடைந்துள்ளோம் என்பது ஆராயப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். பிரதானமாக சுதந்திரத்தின் பின் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பல்வேறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுள் மகாவலி அபிவிருத்தித் திட்டமே பாரியதாகும். ஆனால், எமது சமீபத்திய ஆய்வுகளின்படி பாரிய நீர்ப்பாசனத்திற்கு கீழ் செய்கை பண்ணப்படும் நிலப்பரப்பளவும் குறைந்து வருகின்றது. அத்துடன்

இங்கு வாழும் மக்களும் விவசாய நடவடிக்கைகளைக் கைவிட்டுச் செல்லும் நிலையில் உள்ளனர். எனவே, பாரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை அண்டிய பகுதிகளில் இந்நிலை காணப்பட்டால் சிறிய நீர்ப்பாசனத்தின் கீழும் மழை நீரை நம்பியும் விவசாயம் செய்யும் விவசாயிகளைப் பற்றி நாம் கூறவேண்டிய அவசியமில்லை. இந் நிலையில் ஐ.நா.வின் உலக உணவு விவசாயத் தாபனத்தின் சமீபத்தைய வெளியீட்டை உற்று நோக்குதல் அவசியமாகும்.

இதில் ஆசிய பசுபிக் நாடுகளின் விவசாய அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் சம்பந்தமான முன்னேற்றங்களை கட்டிகள் மூலம் விளக்கி உள்ளார்கள். விவசாய உற்பத்திச் சுட்டிகள் என அழைக்கப்படும் சுட்டிகளை நாம் ஆராயும் போது இலங்கையில் 1985 இல் 108.3 என இருந்த இச் சுட்டி 1993 இல் 96.3 இற்கு குறைவடைந்துள்ளது. ஆனால் இதே வேளையில் ஏனைய ஆசிய நாடுகளை உற்று நோக்கின் அவற்றிற்கான இச்சுட்டிகள் மேற்குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் அதிகரித்துள்ளது. குறிப்பாக மலேசியாவிற்கான இச்சுட்டி 225.2 ஆல் அதிகரித்துள்ளது.

இத்தனை அபிவிருத்தித் திட்டங்களிற்கும், பொருளாதாரக் கொள்கை மாற்றங்களிற்கும் உட்பட்டுள்ள விவசாயத்துறை மீண்டும் பழைய நிலையை அடைய நாம் அனைவரும் முயற்சி செய்தல் அவசியமாகும். 1996ம் ஆண்டு மட்டும் 33 பில்லியன் ரூபா பெறுமதியான உணவுப் பொருட்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டுள்ளன. எனவே, நிச்சயமாக நாம் உள்ளூர் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படுகின்றது. அது மட்டுமன்றி இலங்கையின் செய்கை பண்ணப்பட்டக்கூடிய நிலப்பரப்பு 6.5 மில்லியன் ஹெக்டேர் இருப்பினும் 3.3 மில்லியன் ஹெக்டேர் நிலப்பரப்பே செய்கை பண்ணப்படுகின்றது. அது மட்டுமன்றி இலங்கையின் விவசாயக் காலநிலையைப் பொறுத்த மட்டில் 4.5 மில்லியன் ஹெக்டேர் பரப்பளவு உலர் வலயத்தில் உள்ளது. பெருமளவு அபிவிருத்திக் கருத்திட்டங்களும் நீர்ப்பாசன, விவசாய அபிவிருத்திக் கருத்திட்டங்களும் உலர் வலய விவசாய அபிவிருத்தியை நோக்கியே செயற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும் சுமார் 2 மில்லியன் ஹெக்டேர் பரப்பளவு மட்டுமே ஆக்கபூர்வமான வகையில் செய்கைக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளது. சுமார் 50 வீதமான உலர்வலயக் காணிகள் தரிசு நிலங்களாகவே உள்ளன. எனவே, எமது உள்ளூர் உணவு உற்பத்தி அதிகரிக்கப்பட வேண்டுமாயின் இவ்வாறு எதுவித விவசாய

நடவடிக்கைகளிற்கும், உட்படுத்தப்படாத நிலங்களின் வளத் தன்மைக்கும் பூகோள அமைப் பிற்கும் ஏற்ப ஏதுவான விவசாய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும். அது மட்டுமன்றி நேரடி விவசாயத்துறை மட்டுமன்றி உப துறைகளும் அபிவிருத்தி செய்யப்படல் வேண்டும். அதாவது ஒன்றிணைந்த நடவடிக்கைகளாக கால்நடை அபிவிருத்தி, நன்னீர் மீன்பிடித்தல், விவசாய உற்பத்தியை அடிப்படையாகக் கொண்ட விவசாய கைத்தொழிற்சாலைகள் என்பன ஊக்குவிக்கப்படல் வேண்டும்.

அத்துடன் அதிகரித்துவரும் சனத்தொகைக் கும், வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்திற்கும் ஏற்ற நிவாரணங்கள் பெருமளவு விவசாயத்துறை மூலம் பெற்றுக் கொள்ளப்பட முடியும். எனவே, அதிகரித்து வரும் உணவுத் தேவையைக் கைக்கொண்டும் விவசாயம் சார்ந்த வேலைவாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தவும் உடனடி நடவடிக்கைகள் அவசியமாகும். அத்துடன் முக்கியமாக வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் போர் நடவடிக்கைகள் நிறுத்தப்படுதலின் மூலம் அங்கு சுமுகமான சூழ்நிலை ஏற்படுத்தப்படுதல் அவசியமாகும். இதன் மூலம் கடந்த இரு தசாப்தங்களிற்கு முன்னர் விவசாயத்துறை இருந்த நிலையை நாம் தொடர முடியும். நவீனமயமாக்கல் மூலம் இவற்றை மீண்டும் ஒருங்கிணைத்து கிழக்குலகின் உணவுக் களஞ்சியம் இலங்கை என்ற நிலையை ஏற்படுத்துதலே இச் சுதந்திரப் பொன்விழா ஆண்டில் எமது தீர்மானமாக இருத்தல் வேண்டும்.

மேலும் புதிய விவசாயக் கொள்கைக் கட்டமைப்பின் அமுலாக்கம், இதன் மூலம் 'புதிய விவசாயத்துறை' எனும் அதிமேதகு ஜனாதிபதியின் உறுதிப்பாடு என்பன சாத்தியமாகக் கூடிய சூழ்நிலைகளைத் தோற்றுவிப்பதும், கிராமிய மக்களின் பங்களிப்புடன் திட்டங்களை அமுல் செய்வதும் இந் நிலையில் மிகவும் அவசியமாகும். எனவே சுதந்திரத்திற்கு பிந்திய கடந்த 50 ஆண்டு காலப் பகுதியில் விவசாயத்துறை பல்வேறு சவால்களிற்கு முகம் கொடுத்து வந்துள்ளது. எனினும் பாதகமான காலப்பகுதிகள் யாவும் முடிவடைந்து விட்டன என நாம் கருதி, கடந்த 50 ஆண்டு கால அனுபவங்களின் உதவியுடன் இத்துறையை பொருளாதார ரீதியில் இலாபமீட்டும் துறையாக மாற்ற நாம் அனைவரும் உறுதிபூண வேண்டும்.

சுதந்திரத்திற்கு பின்பான இலங்கையின் நீர்ப்பாசன கொள்கைகள்: ஒரு கண்ணோட்டம்

1. அறிமுகம்

நீர்ப்பாசனம் இலங்கையில் கலாசாரப் பாரம்பரியம் மிக்க ஒரு அம்சமாக கருதப்படுகின்றது. இலங்கையின் புராதன பொருளாதார ஸ்திரத்தன்மையும், உணவுத் தன்னிறையும் நீர்ப்பாசனத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட அபிவிருத்தியுடன் பின்னிப்பிணைந்து இருந்தது. அது மட்டுமன்றி சுதந்திரத்திற்குப் பின்பு கூட இலங்கையின் விவசாய அபிவிருத்திக்கான பிரதான கூறாக நீர்ப்பாசனம் திகழ்ந்து வருகின்றது.

இலங்கையில் உள்ள மொத்த விவசாய நிலத்தில் 29 வீதம் நீர்ப்பாசன வசதிகளையுடையது. சனத்தொகையின் அடிப்படை உணவாக அரிசியின் தேவையில் 73 வீதமான பகுதி நீர்ப்பாசன வசதிகளையுடைய நிலத்திலிருந்தே பெறப்படுகின்றது. மேலும், பெரும் எண்ணிக்கையான ஏனைய பயிர்களும் இந் நிலங்களில் தேசிய நுகர்வுக்காகவும், ஏற்றுமதி நோக்கிலும் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. 1948ம் ஆண்டு இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்தபோது அரிசித் தேவையில் 40 வீதம் மாத்திரமே தன்னிறைவு பெற்றிருந்த போதிலும் 1989ம் ஆண்டளவில் இது 92 வீதம் வரை அதிகரித்தது. அரிசியின் தேவையில் அடைந்த தன்னிறைவிற்குப் பிரதான காரணம் இலங்கையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பாரிய நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தி வேலைகள் எனக் கருதப்படுகின்றது.

இனி, சுதந்திரத்திற்குப் பின்பு இலங்கையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட நீர்ப்பாசனக் கொள்கைகளை ஒவ்வொன்றாக ஆராய்வோம்.

2. நீர்ப்பாசன அபிவிருத்திக் கொள்கைகள்

2.1 வழங்கல் விருத்திக் கொள்கை (SUPPLY AUGMENTATION)

நீர்ப்பாசன வழங்கலை மேம்படுத்தும் கொள்கையே இலங்கையின் பிரதான நீர்ப்பாசனக்

கொள்கையாக சுதந்திரத்திற்குப் பின்பு தொடர்ந்தது. இந்தக் கொள்கையானது மக்கள் ஐதாக வாழ்கின்ற உலர் வலயங்களில் குடியேற்றத் திட்டங்களை அமைப்பதோடு இரண்டறக் கலந்திருந்தது. ஈரவலயங்களில் செறிவாக வாழ்ந்த காணி, தொழில் அற்ற மக்களே இவ்வாறு குடியேற்றப்பட்டனர். எனவே, இந்த நீர்ப்பாசன வழங்கல் அபிவிருத்திக் கொள்கையின் பிரதான நோக்கங்களாக சேமநல உயர்வு, நெல்லிலும் ஏனைய உணவுப் பயிர்களிலும் தன்னிறைவு, பிராந்திய அபிவிருத்தி, கிராமிய மறுசீரமைப்பு, அரசியல் செல்வாக்கு மேம்படுத்தல் என்பவற்றைக் கருதலாம்.

1948-1988ம் ஆண்டு வரையான காலப்பகுதியில் மாறிமாறி வந்த அரசாங்கங்கள் சுமார் ரூபா 25,000 மில்லியன்கள் வரை நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் நிர்மாணத்திற்காக செலவளித்து உள்ளன. வேறொரு வகையில் சொல்வதானால் நீர்ப்பாசன அபிவிருத்திக்கு மேற்படி காலப்பகுதியில் வருடாந்தம் மொத்த மூலதனச் செலவிலிருந்து சராசரியாக 19 வீதமான அளவு செலவிடப்பட்டது. இச் செலவுகள் 1980 களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மகாவலி அபிவிருத்தி, லுணுகம்வெஹர திட்டம், இங்கினிமிட்டிய திட்டம் போன்ற பாரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் அபிவிருத்தியால் எதிர்பாராத அளவு மிக அதிகமாக உயர்ந்து நின்றது (அட்டவணை 1).

நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் அபிவிருத்தியில் அரசாங்கத்தால் செய்யப்பட்ட இம்முதலீட்டின் விளைவாக மகாவலித் திட்டத்தின் கீழ் 88,000 ஹெக்டேயர் காணியும், மகாவலித் திட்டத்திற்கு வெளியில் உள்ள பாரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் கீழ் அண்ணளவாக 260,000 ஹெக்டேயர் காணியும் நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பெற்றன. 1994ம் ஆண்டில் இதன்படி மகாவலித் திட்டப் பகுதிகளில் மாத்திரம் 533,000 மெற்றிக் தொன் நெல்லும், 79,000 மெற்றிக் தொன் ஏனைய உணவுப் பயிர்களும் சாகுபடி செய்யப்பட்டன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அட்டவணை 1 :

இலங்கையின் நீர்ப்பாசன முதலீடுகள் (1986ம் ஆண்டு விலையில் ரூபா மில்லியன்கள்)

வருடம்	புதிய நீர்மா	புனருத் தாரணம்	தொழிற்படுத்தலும், பராமரித்தலும்	மொத்தம்
1950	907	-	34	941
1955	859	-	38	897
1960	601	-	121	722
1965	619	-	62	681
1970	994	-	78	1,072
1975	1,116	05	127	1,248
1980	3,023	225	137	3,385
1985	2,770	451	154	3,375
1988	1,676	308	102	2,086

இருந்த போதிலும் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் அபிவிருத்திக்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட அதிகளவான முதலீடு நாட்டின் ஏனைய துறைகளின் அபிவிருத்திக்குப் பணப் பற்றாக்குறையை ஏற்படுத்தியதோடு அதிகளவான பணவீக்கத்தையும் ஏற்படுத்தியது. மேலும் புதிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் அபிவிருத்தியில் ஏற்பட்ட அதிக மூலதனச் செலவு, சூழலியல் பிரச்சனைகள், முதலீட்டுக்கு குறைந்த பிரதிபலன்கள், அதிகரித்துச் செல்லும் தொழிற்படுத்தல் - பராமரித்தல் செலவுகள் போன்ற காரணங்களும் வெளிக்கிளம்பத் தொடங்கின. எனவே, இலங்கை அரசாங்கம் 'நீர்ப்பாசன வழங்கல் அபிவிருத்தி' கொள்கையில் இருந்து வேறு கொள்கைக்கு இடம்பெயர வேண்டியிருந்தது.

2.2 நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் புனருத் தாரணம்

அட்டவணை - 1 இல் காட்டப்பட்டுள்ளவாறு 1975ம் ஆண்டு பகுதியில் மொத்த நீர்ப்பாசன முதலீட்டில் 1 வீதமான பகுதியே நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் புனருத்தாரண வேலைகளுக்காக செலவிடப்பட்டது. ஆனால், 1980 இற்குப் பின்பு புனருத்தாரண செலவுகள் படிப்படியாக அதிகரித்துச் செல்வதையும், புதிய நிர்மாணத்திற்கான செலவுகள் படிப்படியாக குறைந்து செல்வதையும் காணலாம். 1975 இல் 1 வீதமாக இருந்த புனருத்தாரண செலவுகள் 1980, 1985, 1988 களில் முறையே 7,13,15 வீதமாக அதிகரித்துக் கொண்டு செல்வதை அட்டவணை 1 தெளிவுபடுத்துகின்றது.

நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் பாரியளவிலான புனருத்தாரண, புனர்நிர்மாண வேலைகள் 1978ம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட - குள நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் நவீனமயப்படுத்தல் திட்டத்துடன் (TANK IRRIGATION MODERNIZATION PROJECT) உடன் ஆரம்பமாகின்றது. இது வடமத்திய உலர்வலயத்தில் உள்ள 5 பாரிய நீர்ப்பாசனத்திட்டங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இத் திட்டத்தின் கீழ் 12750 ஹெக்டயர் காணியும், 10,000 குடும்பங்களும் கொண்டுவரப்பட்டன.

இத் திட்டத்தின் பின்பு சுவில் அரசாங்கத்தின் உதவியுடன் பாரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் புனருத்தாரணம் (MIRP) ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இது ஆரம்பத்தில் உலர்வலயம் முழுவதிலும் உள்ள பாரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை உள்ளடக்கி இருந்த போதிலும், நாட்டில் நிலவிய பாதுகாப்புப் பிரச்சனைகள் காரணமாக இத் திட்டம் நான்கு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு வரையறுக்கப்பட்டது. இத் திட்டத்தின் கீழ் 22,390 ஹெக்டயர் காணி உள்ளடங்குவதோடு இது 1993 இல் முற்றுப் பெற்றது.

இதற்குப் பின்பு சம காலத்தில் கிராமிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் புனருத்தாரணம் (VIRP), நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் முகாமைத்துவத் திட்டம் (ISMP) என்பனவும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 1992ம் ஆண்டில் நாடளாவிய ரீதியில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தேசிய நீர்ப்பாசனப் புனருத்தாரணத் திட்டம் (NIRP) இன்றுவரை தொடர்கின்றது. இத்திட்டத்தின் கீழ் 1000 சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களும் 60 மத்திய தர/பாரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களும் புனருத்தாரணத்திற்கான இலக்கைக் கொண்டுள்ளது. மேற்குறிப்பிடப்பட்ட சகல புனருத்தாரண வேலைத் திட்டங்களாலும் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் வினைத்திறன் அதிகரித்ததோடு முதலீட்டிற்கான பிரதிபலனும் அதிகரித்துள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

3. நீர்ப்பாசனச் செலவுகளை மீள் அறவிடும் கொள்கைகள்

ஏற்கனவே குறிப்பிட்டபடி இலங்கை அரசாங்கம் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிர்மாணித்தல், புனர்நிர்மாணம் செய்தல், தொழிற்படுத்தல், பராமரித்தல் என்பவற்றுக்கு பெருமளவு பணத்தை முதலீடு செய்துள்ளது. எனினும், நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் இருந்து பயன் பெறுபவர்கள் நீரை பெரும்பாலும் இலவசமாகவே பெற்று வருகின்றார்கள். நீர்ப்பாசனத் திற்கான கட்டணம் அரசியல் ரீதியில் மிகவும்

உணர்வுமிக்கதாக கருதப்பட்டதோடு, நேரடியான நீர்ப்பாசனக் கட்டணம் அறவிட முனைந்த சமயங்களில் அது ஆளும் கட்சிகளுக்கு தேர்தலில் பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது. அதே வேளை, நீர்ப்பாசனத்திற்கு கட்டணம் அறவிட்டால் அது உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு அடைவதற்கு முட்டுக்கட்டையாக அமையுமென கொள்கை ரீதியாக எண்ணப்பட்டது. எனவே, அரிசி உற்பத்தியில் இலங்கை கடந்த தசாப்தங்களில் அடைந்த வளர்ச்சிக்கு நீர்ப்பாசன மானியமே மிகக் கூடுதலான பங்கை வகிக்கின்றது என்றால் மிகையாகாது.

இருந்த போதிலும், மாறி, மாறி வந்த அரசாங்கங்கள் நீர்ப்பாசன பாவிப்பாளர்களிடம் பல்வேறு கட்டணங்களை நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் அறவிட முனைந்துள்ளதை நாம் காணலாம். ஆனால், இந்த முயற்சிகள் வினைத்திறனற்றவையாக இருந்ததுடன் வெற்றியளிக்காத முயற்சிகளாகவுமே இருந்தன. இவற்றுள் 1984 இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட தொழிற்படுத்தல், பராமரித்தல் கட்டணம் முக்கிய இடம் பெறுகின்றது. இந்தக் கொள்கை கூட மிகக் குறைந்த 4 வருடங்களில் தோல்வியுற்றது.

நீர்ப்பாசனக் கட்டணம் அறவிடும் முறைகள் தொடர்ச்சியாக தோல்வியுற்றதால் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் நிலைத்து நிற்கக்கூடிய பராமரித்தலுக்கு மாற்றுக் கொள்கையொன்று தேவைப்பட்டது. எனவே, இலங்கை அரசாங்கம் 1988 ம் ஆண்டில் மக்கள் பங்குபற்றுதலுடன் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை

பராமரிக்கும் கொள்கையை தேசிய நீர்ப்பாசனக் கொள்கையாக அறிமுகப்படுத்தியது. இந்தக் கொள்கையின் கீழ் ஏற்கனவே வினைத்திறனற்ற முறையில் தோல்வியுறும் தறுவாயில் இருந்த தொழிற்படுத்தல், பராமரித்தல் கட்டணத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டது. ஆனால், நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் விநியோக வாய்க்காலிலிருந்து கள வாய்க்கால் வரையுள்ள பகுதிகளின் தொழிற்படுத்தல், பராமரித்தல் பொறுப்பு கமக்காரர்களிடம் கையளிக்கப் பட்டது. வேறு வகையில் சொல்வதானால் மேற்படி வேலைகளுக்கு வேண்டிய தொழில், ஏனைய வளங்களை வழங்கும் பொறுப்பு விவசாயிகளுடையது. இருந்த போதிலும், இந்தக் கொள்கை அமுல்படுத்தி ஏறத்தாள ஒரு தசாப்தம் முடிவடைந்த போதிலும், இதன் வெற்றி மிகவும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாகவே காணப்படுகின்றது.

4. முடிவுரை

நீர்ப்பாசனம் இலங்கை விவசாயத்தின் முதுகெலும்பாக விளங்குகின்றது. இலங்கையில் உள்ள நீர் வளங்களில் 96 வீதம் நீர்ப்பாசன நோக்கங்களுக்காகவே பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இதே வேளை நாட்டில் ஏற்பட்டு வரும் பொருளாதார அபிவிருத்தி, தொழில்மயமாதல், நகரமயமாதல் என்பவற்றோடு நீருக்கான தேவையும், போட்டியும் பல்வேறு துறைகளில் அதிகரிப்பதைக் காணலாம். எனவே, நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிலைத்திருக்கக்கூடிய வகையில் பராமரிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் நீர்ப்பாவனை பொருளாதார ரீதியில் உச்ச பயன் பெறும் வகையில் பாவிப்பது தவிர்க்க முடியாததும், காலத்தின் தேவையுமாகும்.

இலங்கையின் போஷாக்கின்மையின் பிரதேச வேறுபாடுகள்:

1.0 போஷாக்கின்மை: இலங்கையின் பொதுவானநிலை:

போஷாக்கின்மை காரணமாக உலகளாவிய ரீதியில் சுமார் 7 மில்லியன் சிறுவர் வருடாந்தம் இறக்கின்றனர். இத்தகைய ஓர் பெரும் இழப்பு போரினாலோ, தொற்று நோய்களினாலோ, அன்றியும் இயற்கை அழிவுகளினாலோ இதுவரை எக் காலத்திலும் ஏற்பட்டதில்லை என சர்வதேச சிறுவர் நிதியத்தின் 1998ம் ஆண்டிற்கான உலக சிறுவர் நிலை பற்றிய அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

போஷாக்கின்மையானது சிறுவர்கள் மீது மட்டுமன்றி சமூகம், மற்றும் எதிர்கால மனித வளத்தின் மீதும் பயங்கரமானதோர் அபாயத்தை உண்டு பண்ணியுள்ளது. இத்தகைய அபாயத்தை உலகம் எதிர் கொள்கின்ற போதிலும், உலகத்தின் ஒருமித்த கவனமும், தேவையான தடுப்பு நடவடிக்கைகளும் போதிய அளவு இப் பிரச்சனை மீது செலுத்தப்படவில்லை என்பது கவலைக்குரிய உண்மையாகும். போர் மற்றும் இதர பிணக்குகளிற்காக இன்று வல்லரசுகள் உட்பட உலகம் முழுவதும் விரயமாக்கும் பணம், நேரம், சக்தி என்பவற்றை இப் போஷாக்கின்மைப் பிரச்சனைக்காக

விஜயராணி சற்குணராஜா
Forcelyet
ஆராய்ச்சியறிசி உத்தியோகத்தர்

செலவிடின் வளமான மனித வளமும், சுபீட்சமான எதிர்காலமும் நிச்சயம் என்பது திண்ணம்.

இலங்கையில் மாறி மாறிப் பதவியேற்கும் அரசாங்கங்கள் வறுமை ஒழிப்பிற்கும், உணவு ஊட்டத்தை அதிகரிப்பதற்கும் என பல்வேறு திட்டங்களை எடுத்து வந்துள்ளன. உதாரணமாக, உணவு முத்திரைத் திட்டம், மதிய உணவுத் திட்டம், 'ஜனசவிய' திட்டம் மற்றும் அதிகரிக்கப்பட்ட சுகாதார மருத்துவ வசதிகள் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இருந்த போதிலும், போஷாக்கின்மையானது நாட்டின் ஓர் முக்கிய பிரச்சனையாகவே இருந்து வருகின்றது. குறிப்பாக வறிய மற்றும் நடுத்தர மக்களில் அதிலும் பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளை இப்பிரச்சனை பெருமளவு பாதித்து வருகின்றது. பிறக்கும் போது குறைவான நிறை (LOW BIRTH WEIGHT) பிரசவ காலத்தில் போஷாக்கின்மை மற்றும் சக்தி - புரத குறைபாட்டினால் (ENERGY - PROTIEIN MALNUTRITION) ஏற்படும் வயதிற்கேற்ற உயரம் இன்மை(STUNTING), வயதிற்கேற்ற நிறை இன்மை (WASTING) போன்றன பொதுவாகக் காணப்படும் பிரச்சனைகளாகும். 1992ம் ஆண்டு கொள்கைத் திட்டமிடல், அமுலாக்கல் அமைச்சினால் வெளியிடப்பட்ட அறிக்கையின்படி 1988/89ம் ஆண்டுகளில் 36.4 % சிறுவர்கள் வயதிற்கேற்ற உயரமின்மையாலும், 18.4 % சிறுவர்கள் வயதிற்கேற்ற நிறை இன்மையாலும், 5.2% சிறுவர்கள் மேற்குறித்த இரு பிரச்சனைகளாலும் அவதியுறு கின்றனர் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதுதவிர பிறக்கும் ஒவ்வொரு நான்கு குழந்தைகளிலும் ஒரு குழந்தை குறைந்த நிறையுடனேயே பிறக்கின்றது. மனித மூளையின் 75 % குழந்தையின் முதல் இரண்டு வருடங்களிலேயே வளர்ச்சியடைகின்றது. எனவே, இத்தகைய குழந்தை மற்றும் பிள்ளைப் பருவத்திலான போஷாக்கின்மையானது பிள்ளைகளை உடல் வளர்ச்சியை மட்டுமன்றி அவர்களது மூளை வளர்ச்சியையும் அதிகம் பாதிப்படையச் செய்கின்றது.

இலங்கையின் தாய்மார்களில் 30% இனர் வயதிற்கேற்ற உயரம் குறைந்தவர்களாகவும் (அனேகமானோர் 145 சென்றி மீற்றரிலும் உயரம் குறைந்தோர்), இவர்களிலும் 2/3 பேர் இரும்புச் சத்துக் குறைபாட்டினால் அவதியுறுவோராகவும் உள்ளனர். இவர்களில் பலர் பிரசவ காலத்தில் போதியளவு உணவு உட்கொள்ளாமையினால் போதிய நிறையினையும் பெற்றுக் கொள்வதில்லை. இவ்வாறான பிரச்சனைகள் வறுமையினால் மட்டுமன்றி பெண்கள் கடைசியாகவும்,

குறைவாகவும் உண்ணும் (WOMEN EATING LAST AND LEAST) கலாசாரப் பழக்கத்தினாலும், இவர்களது கல்வியறிவுக் குறைவினாலும் ஏற்படுகின்றன எனலாம். இத்தகைய போஷாக்குக் குறைந்த தாய்மார் கருவுற்று குழந்தைப் பேற்றைக் கொடுக்கும் போது பிறக்கும் குழந்தைகளும் போஷாக்கு குறைந்தவர்களாக இருப்பதுடன், எதிர்காலத்தில் இக் குழந்தைகள் குறிப்பாக பெண் குழந்தைகள் போஷாக்கற்றவர்களாகவே வளர்ந்து மீண்டும் போஷாக்கற்ற நிலையில் கருவுற்று, மீண்டும் போஷாக்குக் குறைந்த குழந்தைகளைப் பெறுகின்றனர். இத்தகைய போஷாக்கற்ற தொடர் சங்கிலியானது (INTEGRATIONAL CYCLE OF TRANSMISSION OF MALNUTRITION) (ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட தொடர்வட்டபோஷாக்கின்மைப் பரிமாற்றம்) என வர்ணிக்கப்படுகின்றது.

சக்தி - புரத ஊட்டமின்மை தவிர ஏனைய உயிர்ச் சத்துக்களது பற்றாக்குறையினால் ஏற்படும் குறைபாடுகள் (MICRO - NUTRIENT DEFICIENCIES) அல்லது HIDDEN HUNGER எனப்படும் வெளித்தெரியாத பசி எனப்படும் உயிர்ச் சத்துக் குறைபாடுகளும் முக்கியமான ஊட்டமின்மை பிரச்சனைகளாகும். இவற்றுள் முக்கியமாக அயுடன் குறைபாடு (IODINE DEFICIENCY DISORDERS - IDD) இரும்புச் சத்து குறைபாடு (VITAMIN A DEFICIENCY - VAD) ஆகியன முக்கிய உயிர்ச்சத்துக் குறைபாடுகளாக அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன.

இரும்புச் சத்துக் குறைபாடானது பாடசாலை சிறுவர்கள் மத்தியில் நுண்ணறிவுத் திறனைக் குறைக்கின்றது. இதே குறைபாடு கர்ப்பமுற்ற தாய்மாரிடத்தே நிறைகுறைந்த குழந்தைகள் பிறப்பு, பிரசவ காலத்தில் தாய்மாரின் இறப்பிற்கான சந்தர்ப்ப அதிகரிப்பு அபாயம் போன்றவற்றிக்கு வழிவகுக்கின்றது. இலங்கையின் உணவு வகைகள் போதியளவு தானியங்கள், மரக்கறி வகைகளைக் கொண்டுள்ள போதிலும், இவை இரும்புச் சத்தை உறிஞ்சுவதற்குரிய கனிப்பொருட்களைக் குறைவாகவே கொண்டுள்ளன. இது போன்ற எமது பழக்கவழக்கங்களும் நம் உணவிலிருந்து பெறப்படும் குறைவான இரும்புச் சத்தினையும் உறிஞ்ச முடியாமல் செய்துவிடுகின்றது.

அயுடன் குறைபாடானது தைரோயிட் சுரப்பி வீக்கம், கேட்டல், பேச்சுக் குறைபாடுகள், சிறுவரிடையே மீள முடியாத மூளைவளர்ச்சிக் குறைபாடுகள், குறைமாதப் பிறப்புக்கள், மற்றும் குழந்தை இறந்து

பிறத்தல் போன்ற பல பிரச்சனைகளை உண்டாக்குகின்றன. உயிர்ச்சத்து ஏ குறைபாடானது பார்வைக் கோளாற்றிற்கு வழிவகுப்பது தவிர, உடலின் நோய் எதிர்ப்புச் சக்தியையும் குறைக்கின்றது. இதன்படி போஷாக்கின்மையானது இலகுவில் தொற்று நோய்கள் ஏற்படுவதற்கு வழிவகுப்பதுடன், அதன் மூலம் மீண்டும் உணவு உள்ளெடுத்தலின் அளவைக் குறைக்கின்றது. இதனால் ஊட்டமின்மை மேலும் அதிகரிப்பதுடன் இது ஓர் விஷ வளையமாக தொடர்ந்து செயற்படுகின்றது. (VICIOUS CYCLE OF UNDERNUTRITION AND INFECTION)

அட்டவணை : 1

பிறக்கும்போது நிறை குறைந்த குழந்தைகளின் சராசரி வீதம் (1986 - 1989)

மாகாணம்	வீதம்
மேற்குமாகாணம்	23.1
மத்திய மாகாணம்	23.9
தென் மாகாணம்	19.7
வட மாகாணம்	16.1
கிழக்கு மாகாணம்	18.0
வடமேற்கு மாகாணம்	23.7
வட மத்திய மாகாணம்	24.3
ஊவா மாகாணம்	23.1
சப்பிரகமுவ மாகாணம்	26.4

ஆதாரம்: INTERNATIONAL CONFERENCE ON NUTRITION SRI LANKA COUNTRY REPORT, 1992 MINISTRY OF POLICY PLANNING AND IMPLEMENTATION.

இவ்வாறான ஆரோக்கியப் பிரச்சனைகள் தவிர இப் போஷாக்கின்மையானது நீண்ட காலப்போக்கில் மனிதனது வினைத்திறனை சோம்பல் மற்றும் உற்சாகமின்மை மூலம் குறைப்பதுடன் அவனது நல மேம்பாடு மற்றும் அபிவிருத்தியையும் தடை செய்கின்றது.

2.0 போஷாக்கின்மையில் பிரதேச ரீதியான வேறுபாடுகள்:

இத்தகைய தேசமட்டத்திலான போஷாக்கு நிலை தவிர இலங்கையின் சில பிரதேசங்கள் சில போஷாக்கின்மைப் பிரச்சனைகளால் மிகவும் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளமையையும் அவ தானிக்க முடிகின்றது. உதாரணமாக அட்டவணை 1ல் குறைந்த நிறையுடன் பிறக்கும் குழந்தைகளின் வீதம்

மாகாண ரீதியில் தரப்பட்டுள்ளது. இதன்படி 1986 - 1989ம் ஆண்டுகாலப் பகுதியில் சப்பிரகமுவ மாகாணத்தில் நிறைகுறைந்து பிறக்கும் குழந்தைகள் 26.4 வீதமாக இருக்கையில் இது வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களில் முறையே 16.1 வீதமாகவும், 18.0 வீதமாகவும் காணப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறே அயலின் குறைபாட்டினால் ஏற்படும் தைரோயிட் சுரப்பி வீக்கம் மேற்கு, தென்மேற்கு, ஊவா, மற்றும் வடமேற்கு மாகாணங்களில் அதிகமாக உள்ளமையை அட்டவணை 2ல் அவதானிக்கலாம். இதன்படி கண்டி, களுத்துறை, இரத்தினபுரி, கேகாலை, பதுளை, நுவரெலியா, மொனராகலை மாவட்டங்களில் அயலின் குறைபாட்டை நிவர்த்தி செய்வதற்கான விசேட போஷாக்கு சுகாதார உதவிகள் வலுப்படுத்தப்பட வேண்டியுள்ளன.

அட்டவணை 2:

தைரோயிட் சுரப்பி வீக்கக் குறைபாட்டு வீதம் - 1988.

மாவட்டம்	வீதம்
கொழும்பு	9.2
கம்பஹா	17.1
குருநாகல்	11.9
கண்டி	20.8
களுத்துறை	30.2
காலி	17.8
இரத்தினபுரி	24.7
மாத்தறை	16.2
கேகாலை	21.2
பதுளை	22.4
அனுராதபுரம்	7.3
புத்தளம்	10.4
நுவரெலியா	27.0
ஹம்பாந்தோட்டை	19.7
மாத்தளை	6.5
மொனராகலை	28.2
பொலன்னறுவை	8.5

ஆதாரம்: FERNANDO M.A., (1988), ASIA AND PACIFIC JOURNAL OF PUBLIC HEALTH, VOL.2 NO.3.

அட்டவணை 3ல் மாலைக்கண் நோயினால் அவதியுறுவோரின் பிரதேச ரீதியான வேறுபாட்டினை அவதானிக்கலாம். கேகாலை, மாத்தறை, மட்டக்களப்பு ஆகிய மாவட்டங்களில் மாலைக்கண் நோய் இலங்கைச்

சராசரியை விட அதிகமாக இருப்பதனை அவதானிக்கலாம்.

அட்டவணை 3 :

மாலைக்கண் நோயினால் பாதிக்கப்பட்ட 24 - 71 மாத கிராம சிறுவர்களது வீதம்.
(சுகாதார சேவை மாவட்ட அடிப்படையில்) 1982

மாவட்டம்	வீதம் (24-71 மாத சிறுவர்)
கேகாலை	2.6
மாத்தறை	2.3
இரத்தினபுரி	0.9
காலி	1.1
பதுளை	0.8
கண்டி	1.1
குருநாகல்	0.5
களுத்துறை	0.3
மட்டக்களப்பு	1.3
அனுராதபுரம்	0.5
மாத்தளை	0.8
வவுனியா	0.5
யாழ்ப்பாணம்	0.6
புத்தளம்	0.6
கொழும்பு	1.2

ஆதாரம் : FOOD AND NUTRITION DIVISION, 1982
MINISTRY OF POLICY PLANNING AND IMPLEMENTATION.

அட்டவணை 4ல் வயதிற்கேற்ற உயரம் இன்மை, வயதிற்கேற்ற நிறை இன்மை மற்றும் இவ்விரு பிரச்சனைகளும் ஒருங்கே உள்ளவர்களின் வீதம் ஆகியன தரப்பட்டுள்ளன. இவ்வட்டவணையிலும் பிரதேச வேறுபாடு தெளிவாகக் காட்டப்பட்டுள்ளதனை அவதானிக்கலாம். மேலும் சில மாவட்ட நிலைமைகள் இலங்கையின் சராசரி நிலையிலிருந்து அதிகம் வேறுபட்டுள்ளமையும் தெளிவாகப் புலனாகிறது.

3.0 பிரதேச ரீதியிலான வேறுபாட்டிற்கான காரணங்களும் தீர்வுகளும்

இத்தகைய பிரதேச ரீதியிலான வேறுபாடுகளிற்கான காரணங்கள் யாவை, இவற்றை எவ்வாறு நீக்கலாம் போன்ற வினாக்கள் அரசின் ஊடகம் மற்றும் சுகாதாரத் திட்டமிடலின் போது அதிக கவனஞ் செலுத்தப்பட வேண்டிய அம்சங்களாகும்.

அட்டவணை 4 :

ஊட்ட நிலை 1988/89

மாவட்டம்	வயதிற்கேற்ற உயரம் இன்மை வீதம்	வயதிற்கேற்ற நிறை இன்மை வீதம்	இருகுறைபாடுகளும் உள்ள நிலை வீதம்
கொழும்பு	28.4	15.9	5.5
கம்பஹா	19.4	12.3	2.2
களுத்துறை	33.3	14.6	4.6
கண்டி	51.6	14.3	6.0
மாத்தளை	40.9	26.3	12.0
நுவரெலியா	41.8	16.1	6.0
காலி	31.8	19.5	6.9
மாத்தறை	22.9	21.5	6.1
குருநாகல்	26.7	17.5	3.4
புத்தளம்	32.1	16.2	4.1
அனுராதபுரம்	29.6	22.3	6.8
பொலன்னறுவை	30.4	21.2	7.0
பதுளை	46.3	14.7	5.2
மொனராகலை	42.0	29.4	11.1
இரத்தினபுரி	35.6	18.8	6.0
கேகாலை	37.4	18.8	5.4
இலங்கை	36.4	18.4	5.2

ஆதாரம் : INTERNATIONAL CONFERENCE ON NUTRITION SRI LANKA COUNTRY REPORT, 1992 MINISTRY OF POLICY PLANNING IMPLEMENTATION.

காலநிலை வேறுபாடுகள், அல்லது ஈரவலய வரண்ட வலய, இடைவலய காலநிலை வேறுபாடுகள் அவ்வப் பிரதேசத்தின் மண்வளம், மழைவீழ்ச்சி, பயிர்ச்செய்கை செய்யப்படும் பயிர் போன்றவற்றை நிர்ணயிப்பதுடன் இவற்றின் மூலம் மக்களின் வருமானத்தையும், அதன் மூலம் மக்களது உணவு கொள்வனவு சக்தியையும் (PURCHASING POWER OF THE PEOPLE) இவ்வாறே பாரிய மற்றும் சிறு நீர்ப்பாசனங்கட்குட்பட்ட பிரதேசங்களை ஒப்பிடும் போது பாரிய நீர்ப்பாசனங்கட்குட்பட்ட பிரதேசங்கள் போதியளவு நீரைப் பெறுவதாலும், இத் திட்டங்களின் கீழ் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய நிலம், மற்றும் இதர வசதிகள் வழங்கப்படுவதாலும் இப் பிரதேசங்களின் விவசாய உற்பத்தி உயர்வாக இருக்கும் எனவும், இதன் மூலம் போஷாக்கு நிலைமைகள் உயர்வடையும் எனவும் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

இவ்வாறே நகர கிராம மற்றும் பெருந் தோட்டங்களிற்கிடையிலான பிரதேச வேறுபாடுகள்

மக்களது போஷாக்கு நிலைமைகளில் மிகவும் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றன. உதாரணமாக நகர மக்களது அதிக கல்வியறிவு வீதமும், போஷாக்கின் அவசியம் மற்றும் போஷாக்கின்மையின் அபாயம் பற்றிய அறிவும், இலகுவாகப் பெறக்கூடிய சுகாதார மருத்துவ வசதிகளும் அவர்களிடையே போஷாக்கு நிலைமைகளை அதிகரிக்கச் செய்கின்றன. மாறாக கிராம மற்றும் பெருந்தோட்ட நிலைமைகளை நோக்கின் குறைவான கல்வியறிவு வீதம், வருமானக் குறைவு, குறைந்த மருத்துவ சுகாதார வசதிகள் ஆகியன குறைந்த போஷாக்கு நிலைமைக்கு முக்கிய காரணமாக அமைகின்றன. இருப்பினும் விவசாய நடவடிக்கைகள் பெருமளவு கிராமங்களிலேயே நடைபெறுவதாலும், வீட்டுத் தோட்டம், மற்றும் கால்நடை வளர்ப்பு போன்ற நடவடிக்கைகள் கிராம மக்களது உணவுக் கிடைப்பனை எளிதாக்குவதாலும் கிராமிய மக்களது போஷாக்கு நிலைமைகள் உயர்வாக இருத்தல் சாத்தியமாகும்.

இவை தவிர சமூக, கலாசார பழக்க வழக்கங்கள், மத நம்பிக்கைகள் போன்ற காரணிகளும் போஷாக்கின்மைக்கு காரணங்களாகின்றன. உதாரணமாக கீழைத்தேய குடும்பங்களில் பெண் குழந்தைகள், மனைவி, தாய் எனப் பெண்கள் உணவு விடயங்களில் இரண்டாம் தரமாக கணிக்கப்படுதல் இவர்களது ஊட்டமின்மைக்குக் காரணமாகின்றது.

4.0 சில முரண்பாடான நிலைமைகள்

இவ்வாறான பல காரணிகள் போஷாக்கினை நிர்ணயிக்கின்றபோதிலும், சில பிரதேசங்கள் அப் பிரதேசங்களின் வளங்கள், பொருளாதார விருத்திக்கு முரண்பாடான வீதத்தில் போஷாக்கு நிலைமையைக் கொண்டிருப்பதும் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக பொலன்னறுவை மாவட்டம் மகாவலி அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் போதியளவு நீர், நிலம், மற்றும் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய உதவிச் சலுகைகள் என்பவற்றுடன் நகர அபிவிருத்தி வசதிகளையும் பெற்றுக் கொண்டுள்ள போதிலும் அட்டவணை 1ன் படி இம் மாவட்டத்தில் 30.4 வீதமானோர் வயதிற்கேற்ற உயரமின்மைக் குறைபாட்டினாலும், 21.2 வீதமானோர் வயதிற்கேற்ற நிறையின்மைக் குறைபாட்டினாலும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். இதுதவிர 1984ம் ஆண்டு மகாவலி 'எச்' பகுதியில் உலக உணவு விவசாய தாபனத்தின் ஓர் ஆய்வின்படி இப் பகுதியில் 30 -40 வீதமான சிறுவர்கள் போஷாக்கின்மையால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாகவும், குழந்தைகளின் இறப்பு வீதம் நாட்டின் குழந்தைகளின் சராசரி இறப்பு வீதத்தை விட உயர்வாக இருப்பதாகவும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறே கண்டி மாவட்டத்தில் 51.6 வீதமானோர் வயதிற்கேற்ற உயரமின்மையால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். மாறாக கண்டி மாவட்டத்தை விட

வசதி குறைந்த மாத்தறை மாவட்டத்தில் இக் குறைபாடு 22.9 வீதம் மட்டுமேயாகும்.

இவ்வாறான முரண்பாடான நிலைமைகள் ஏற்படுவதற்கு காரணங்கள் எவை என விவரமான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படுவது மிகவும் அவசியமாகும். காலநிலை ரீதியான பிரதேச வேறுபாடுகள், நகர, கிராம பெருந்தோட்ட பிரதேச வேறுபாடுகள், மக்களது கல்வி அறிவு, குடும்ப அங்கத்தினர் எண்ணிக்கை என்பவற்றுடன் அரசினது கொள்கை மாற்றங்கள் குறிப்பாக விவசாய உணவு மற்றும் ஏற்றுமதி இறக்குமதி வர்த்தகம் பற்றிய கொள்கை வேறுபாடுகளது தாக்கங்கள் என்பனவும் மேற் கூறப்பட்ட பிரதேச வேறுபாடுக்கு ஏற்ப வேறுபடும். விவசாயிகளது கடன்பளு காரணமாக போதியளவு உற்பத்தி செய்கின்ற போதிலும், குடும்ப நுகர்விற்காக உற்பத்தியைப் போதியளவு பாதுகாக்காமல் அறுவடை முழுவதனையும் விவசாயி விற்க வேண்டியிருப்பதனாலும் குடும்ப போஷாக்கு பாதிக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறே நகரப் பகுதி வாழ் மக்கள் போஷாக்குப் பற்றிய போதிய அறிவைக் கொண்டிருக்கின்ற போதிலும், நகர மக்களது சுறுசுறுப்பான வாழ்க்கை முறையும் நேரம் போதாமையும் இவர்கள் உடனடி உணவை (Fast Foods, Ready to Cook Food or Easy to Prepare etc.) உண்ணவேண்டிய நிலைக்கு தள்ளிவிடுவதனால் இந் நகர மக்களது போஷாக்கு நிலை அவர்களது கல்வியறிவுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது எதிர்பார்க்கும் உயர் நிலைக்கு முரணானதாகவே அமைகின்றது.

போஷாக்கு நிலைகளில் காணப்படும் இவ்வாறான பிரதேச ரீதியான வேறுபாடுகளும், முரண்பாடான தன்மைகளும் நுட்பமாக ஆராயப்பட வேண்டியவையாகும். அரசினால் பல்வேறு வறுமை ஒழிப்பு, போஷாக்கு நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் நாடு பூராவும் பொதுவாக வழங்கப்பட்டு வருகின்ற போதிலும் போஷாக்கின்மை இன்னமும் பிரச்சனையாக இருப்பதற்குக் காரணம் போஷாக்கு நிலைகளில் உள்ள பிரதேச ரீதியான வேறுபாடுகளும் அதற்கான பிரதேச ரீதியான விசேட காரணங்கள் அறியப்படாமையும், அதற்கேற்ப பிரதேச ரீதியான பொருத்தமான தீர்வுகள் வழங்கப்படாமையுமாகும். இலங்கையில் போஷாக்கின்மை பொதுவான ஓர் பிரச்சனையாக இருக்கின்ற போதிலும், அதற்கான காரணங்கள் நாட்டின் பல்வேறு பிரதேச வேறுபாடுக்கு ஏற்ப வேறுபடுகின்றன. இதற்கான தீர்வுகளும் அவ்வவ் பிரதேசத்தின் பிரச்சனைக்கு ஏற்ற வகையிலேயே வழங்கப்படவேண்டும்.

இவ்வாறான ஓர் தீர்வு மூலமே பிரதேச மட்டத்திலான போஷாக்கின்மை பிரச்சனைகள் தீர்க்கப்பட்டு, அதன் மூலம் நாட்டின் போஷாக்கின்மை முற்றாக தீர்க்கப்பட முடியும் என்பது தெளிவு.

திட்டமிடுதலிலும் அமுலாக்கலிலும் கிராமிய மக்களின் பங்களிப்புடனான அணுகுமுறைகளின் அவசியமும் விளக்கமும்

1. அறிமுகம் :

இலங்கை போன்ற அபிவிருத்தி அடைந்து வரும் நாடுகளில் உகந்த அபிவிருத்தித் திட்டங்களைத் திட்டமிடுதலும், அவற்றை அமுலாக்கலும் மிகவும் அத்தியாவசியமாகக் கொள்ளப்பட வேண்டிய விடயமாகும். வளர்ச்சி நாடுகளில் பரவலாகக் காணப்படும் பொதுக் குணாதிசயங்கள் பலவும் இலங்கையிலும் காணப்படுகின்றன. அதாவது அதிகரித்துவரும் சனத்தொகை, மற்றும் வாழ்க்கைச் செலவு, வறுமை, வேலையில்லாத திண்டாட்டம், அதிகரித்து வரும் உணவுத் தேவைகள், நலவடைந்து வரும் விவசாயப் பொருளாதாரம், இளைஞர்களின் விரக்தி மனப்பான்மை, அபிவிருத்தித் திட்டங்களில் மக்கள் பங்களிப்பு இன்மை என்பவற்றைக் கூறலாம். அத்துடன் இலங்கைபோன்ற விவசாயப் பொருளாதாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட நாடுகளில் இத்துறை சார்ந்த கிராமிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களைத் தீட்டும் போது மக்கள் பங்களிப்புடனான திட்ட அமுலாக்கல் மிகவும் இன்றியமையாததாகும். மேலும் வெளிநாட்டு உதவிகளுடன் ஆரம்பிக்கப்படும் பல்வேறு பாரிய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் குறிப்பிட்ட குறியீட்டளவை எட்டுவதில்லை. இவ்வாறான சூழ்நிலைகளிற்குப் பல்வேறு காரணங்கள் கூறப்படும், மக்களின் பங்களிப்புடன் திட்ட அமுலாக்கல் செயற்படாமையும் கருத்திட்ட விளைபலன்கள் சென்றடைய வேண்டிய மக்களைச் சென்றடையாமையும் பிரதான காரணங்களாகக் குறிப்பிட முடியும்.

அத்துடன் கடந்த பல தசாப்த காலங்களாக திட்ட அமுலாக்கத்தில் "மேலிருந்து கீழ்நோக்கிய" அணுகுமுறையே பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. இதனால் திட்டமிடல் அதிகாரிகள் கிராமிய மக்களிற்கு மிகவும் அத்தியாவசியமானதும், கிராமிய பொருளாதாரக் கட்டமைப்பிற்குள் செயற்படக்கூடியதுமான திட்டங்களைத் தீட்ட அவர்களிற்கு போதுமான அடிப்படைத் தரவுகள் சென்றடைவதில்லை. குறித்த மக்களின் உண்மையான பங்களிப்பின்றி தமது திட்டங்களை அமுல்படுத்தப்பட முடியாத நிலையும் தோன்றியது. பெரும்பாலும் விவசாயம், கிராமிய அபிவிருத்தி, நீர்ப்பாசனம் போன்ற பிரதான துறைகளில் இவ்வகையான மக்கள் பங்களிப்புடனான திட்ட அமுலாக்கத்தின் அவசியம் உணரப்பட்டது.

2. கிராமத்தவரின் பங்களிப்புடனான மதிப்பீடுகள்

கிராமத்தவரின் பங்களிப்புடனான மதிப்பீடுகள் என்ற நடைமுறை அபிவிருத்தித் திட்டமிடலில் அண்மைக் காலத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்றுவரும் ஒரு

நடைமுறையாகும். குறிப்பாக அபிவிருத்திக்கு உதவிபுரியும் நிறுவனங்கள் பிரச்சனைகளை மதிப்பீடு செய்தல், வளங்களை மதிப்பீடு செய்தல், தேவைகளை மதிப்பீடு செய்தல் போன்ற விடயங்களிற்கு மரபுரீதியான அளவீட்டு முறைகளைக் கைக்கொள்வது மிகுந்த செலவுடைய நடவடிக்கையாகவும், பெரும்பாலும் அவ் அளவீட்டு முறைகள் முக்கியமான விடயங்களை வெளிக் கொணர்வதற்குத் தவறிவிட்டதாகவும் கண்டிருந்த தார்கள். ஆகவே கிராமியச் சூழ்நிலைகளைப் பற்றியும், மக்களைப் பற்றியும் வெளியார்கள் மதிப்பீடு செய்து கொள்வதற்குச் செலவுச் சுருக்கமுள்ளதாகவும் கால நேரம் குறைவானதுமான சில முறைகளைக் கைக்கொள்ள வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. இதன் காரணமாகவே துரித கிராமிய மதிப்பீட்டு முறைகள் FRA உருவாகின. இவற்றின் மூலம் விரைவில் தகவல்களும் பெறக்கூடியதாக இருந்தது. இதனால் இம்முறைகள் மூலம் உள்ளூர் மக்கள் தாங்கள் சம்பந்தப்பட்ட விடயங்கள் மீது மிகவும் அறிவுடையவர்களாக இருந்தவர்கள் என்பதும் தெரியவந்தது. இம் மதிப்பீட்டு முறைகள் 1950, 1960ம் ஆண்டு பகுதிகளில் கைக் கொள்ளப்பட்ட கிராம அபிவிருத்தி முறைகளில் இருந்து உருவானவையாகும். இவை மேலும் முன்னேற்றமடைந்து 1970, 1980ம் ஆண்டு காலப் பகுதியில் முன்னேற்றகரமான ஒரு கற்றல் முறையாகவும், கூடியளவு விடயங்களை வெளிக் கொணரக் கூடியதும், புதிய உத்திகளைத் தோற்று விக்கக் கூடியதுமான முறையில் இனங்காணப்பட்டன.

எவ்வாறாயினும் இம் முறைகள் மூலம் வெளியார்கள் தமக்கு வேண்டிய தகவல்களைப் பெறக்கூடியதாக இருந்ததே ஒழிய கிராமிய மக்கள் தமக்கு அவசியமான திட்டங்களைத் தீட்டும் சந்தர்ப்பங்களையும் திட்ட அமுலாக்கத்தில் பங்குபற்றக்கூடிய வாய்ப்புக்களையும் வழங்கவில்லை. மேலும் துரித கிராமிய மதிப்பீட்டு முறைகள் பெரும்பாலும் கூடியளவிற்கு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட வினாக் கொத்துக்களின் பிரயோகத்திலேயே தங்கியுள்ளன. எனவே கிராமிய மக்கள் தமது விவசாய, நீர்ப்பாசன, சமூக - பொருளாதார நடவடிக்கைகளை உரிய முறையில் திட்டமிட புதிய அணுகுமுறை தேவையானதாக இருந்தது. அதாவது கிராம மக்கள் தாங்களாகவே தங்களுடைய நிலைமைகள், பிரச்சனைகள் பற்றி ஆராய்ந்து, தகவல்களைப் பெற்று, பகுப்பாய்வு செய்து, உள்ளூர் அறிவினைப் பிரயோகித்துத் திட்டங்களை உருவாக்கிக் கொள்வதற்கு உரிய நடைமுறை ஒன்று வேண்டியிருந்தது. எனவே தான் 1980 களின் பிற்பகுதியில் கிராமத்தவரின் பங்களிப்புடனான மதிப்பீட்டு முறைகள் PRA உருவாக்கம் பெற்றன. அண்மைக் காலங்களில் இம் முறைகளில் பல்வேறு மாற்றங்கள்

மு.ஸ்ரீ. கௌரி சங்கர்
ஆனந்த சமரக்கோன்
ஆராய்ச்சிப் பயிற்சி உத்தியோகத்தர்கள்

செய்யப்பட்டு எந்தவொரு துறைக்கும் பிரயோகிக்கக்கூடிய வகையில் உருமாற்றம் பெற்றுள்ளன. அதாவது விவசாய காலநிலையாளர்கள், அபிவிருத்தி திட்டமிடும் அதிகாரிகள், புவியியலாளர்கள், சமூகவியலாளர்கள், கமநல ஆராய்ச்சியாளர்கள், சந்தை நிலவர ஆராய்ச்சியாளர்கள் என்பவர்கள் தமக்கு ஏதுவான வகையில் இம்முறைகளில் விஞ்ஞான ரீதியான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளனர். உதாரணமாக RRA, PRA முறைகளில் இருந்து துரித சந்தை ஆய்வு முறைகள் (RMA) உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இவ் வகையில் காலத்திற்குக் காலம் தேவைகளிற்கு ஏற்ப இம் முறைகள் அபிவிருத்தியடைந்துள்ளன.

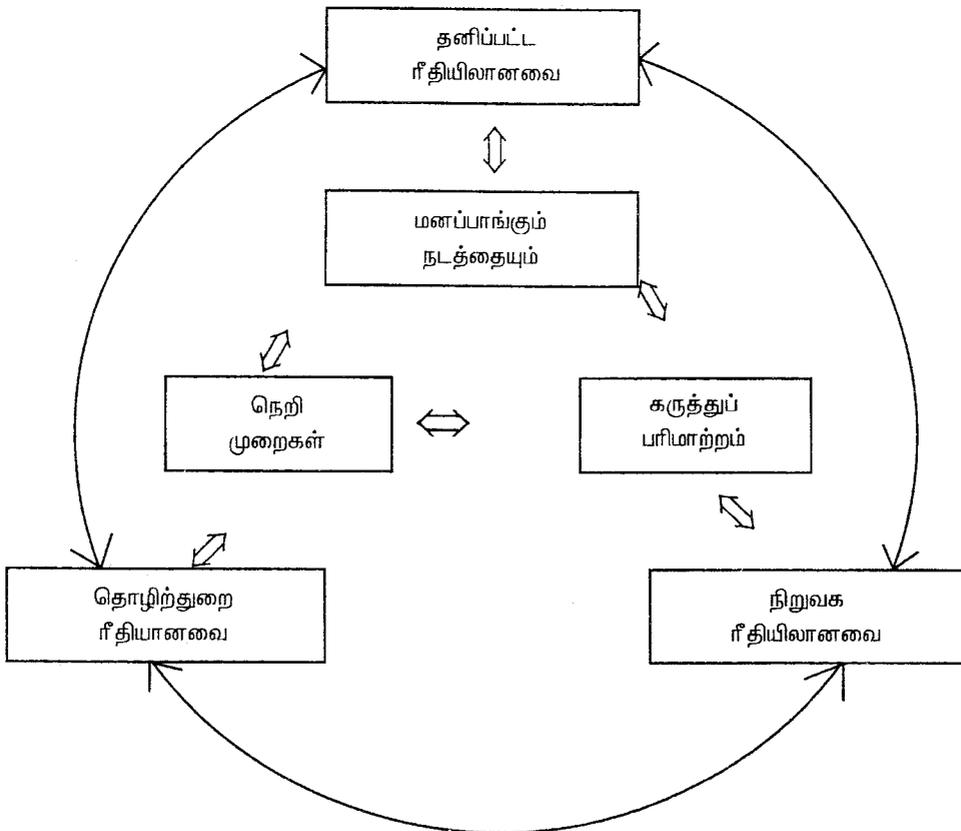
3. பங்குபற்றுதலுடனான கிராமிய மதிப்பீடுகளில் கைக்கொள்ள வேண்டிய அடிப்படைகள்

துரித கிராமிய மதிப்பீட்டை விடவும் கிராமத்தவரின் பங்களிப்புடனான கிராமிய மதிப்பீட்டு முறைகள் குழுக்களுடன் கலந்துரையாடல்களிலும், கிராம மக்கள் மூலம் வரைபடங்களை உருவாக்குவதிலும் அவர்களுடன் வெளியார் உறவாடும் போது அவர்களது நடத்தை மனப்பாங்கு, உறவு கொள்ளும் முறை ஆகியவற்றில் கூடிய கவனஞ் செலுத்துகின்றன. இம் முறைகளின் கீழ் பல்துறை சார் குழுவொன்று தேர்ந்தெடுத்த பிரதேசம் ஒன்றில் கிராமத்தவர்களுடன் சேர்ந்து அவர்களது

தேவைகள் பிரச்சனைகள் முன்னுரிமைகள், ஆகியவற்றை அவர்கள் மூலமாக அடையாளம் கண்டு கொள்ளவும் கிராமத்திற்கான வளங்களை முகாமை செய்யவும், உகந்த அபிவிருத்தித் திட்டங்களைத் தயாரிக்கவும் உதவி செய்யும். இதன் மூலம் உள்ளூர் நிறுவனங்களும், அரச சார்பற்ற மற்றும் அரச தாபனங்களும் அந் திட்டங்களை அமுலாக்குவதிலும், கண்காணிப்பதிலும், இறுதி மதிப்பீடு செய்தல் போன்றவற்றிலும் மக்களை ஈடுபடுத்த உதவுவார்கள். மேலும் இம் முறைகளின் அடிப்படைகள் கருத்துப் பரிமாற்றத்திலும், உள்பாங்கு மாற்றம் என்பவற்றிலும் தங்கியுள்ளது. வரைபடம் 1 இதனை எமக்கு விளக்குகின்றது.

இவ்வாறு ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடைய பல்வேறு காரணிகள் இம்முறைகளை வெற்றிகரமாகக் கையாள்வதற்கு அறியப்படவேண்டும். மேலும் வரைபடம் - 1 இல் உள்ளக வரைபில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மனப்பாங்கும், நடத்தையும், நெறிமுறைகள், கருத்துப் பரிமாற்றம் என்பனவே கிராமத்தவரின் பங்களிப்புடனான மதிப்பீட்டு முறைகளின் மூன்று அடிப்படைத் தூண்கள் எனக் கூறப்படுகின்றன. அது மட்டுமன்றி இம் மதிப்பீட்டுப் பல்துறை சார் குழுவில் அரசாங்க கொள்கைத் திட்டமிடல் நடவடிக்கை களிற்குப் பொறுப்பான உத்தியோகத்தர்களும் அடக்கப்படுதல் அவசியமாகும். அதாவது அவர் முதலாவது மதிப்பீட்டில் பங்கேற்ற பின்னர் தமது அலுவலகத்தில் இம்

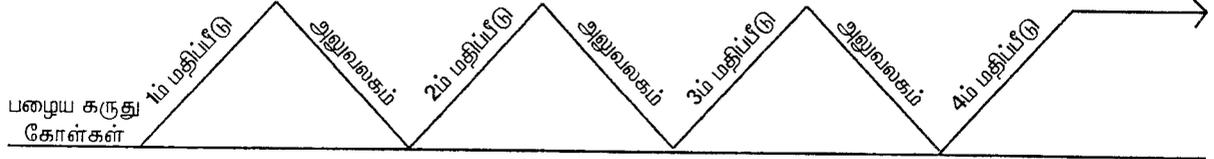
வரைபடம் - 1 : மாற்றங்களிற்கான பரிமாணங்களும் தொடர்புகளும்

மதிப்பீட்டின் விளைவுகளை ஆராய வேண்டும். மீண்டும் ஆராயப்பட்ட முடிவுகளுடன் இரண்டாவது மதிப்பீட்டில் கலந்து கொள்ளல் வேண்டும். இதே போல் அக் கிராமத்திற்கு ஏற்ற கருத்திட்டம் உருவாகும் வரை அச் செயற்பாடு தொடர்புபடுத்தல் அவசியமாகும். அவ்வகைத் திட்டத்தை அமுல் செய்ய தேவையான கொள்கைகளை வகுக்க அவ் அதிகாரிக்கு இவ் வகையான மதிப்பீடுகள் உதவும். இதனை நாம் பின்வரும் குறியீடு மூலம் உணர்த்தலாம்.

17. திட்டங்களை சமர்ப்பித்தலும், அவற்றில் பங்கேற்றலும்
18. கிராமத்தவரின் மனப்பாங்கை அளவிடல்
19. திட்ட அமுலாக்க நடவடிக்கைகள்
இந்த நடவடிக்கைகளிற்கு உதவியாக பல்வேறு உபஅணுகு முறைகளும் தற்போது செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இவை சூழ்நிலைக்கும், தேவைகளிற்கும் ஏற்ப மாறுதல் அடைகின்றன.

வரைபடம் - 2 : கொள்கை வகுப்போரின் கற்றல் வரைபடி.

பொதுவில் இவ்வகையான கிராம மக்களின் பங்களிப்புடனான மதிப்பீட்டு முறை, துரித கிராமிய விசேட பயிற்சி நெறிகள் பல்வேறு நிறுவனங்கள் மூலமாகவும் நடத்தப்பட்டு வருகின்றது. விவசாயம், கமநல சேவை மற்றும் கிராமிய அபிவிருத்தியில் இம் மதிப்பீட்டு முறைகளின் பிரயோகம் பற்றிய பயிற்சி நெறிகள் கொழும்பு ஹெக்டர் கொபேகடுவ கமநல ஆராய்ச்சி பயிற்சி நிறுவகத்தால் சிறப்பாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. இம் மதிப்பீட்டு முறைகளைச் செயற்படுத்தும் போது பல்வேறு நெறிமுறைகள் கைக்கொள்ளப்படல் வேண்டும். அவற்றுள் பிரதானமானவை எனக் கருதப்படும் சில கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

1. இரண்டாந்தர தரவுகளைப் பரிசீலனை செய்தல்
2. நேரடி அவதானிப்பு
3. கிராம மக்கள் தாமே செய்தல்
4. பங்கேற்றல் மூலம் வரைபடம் கீறலும், மாதிரிகளை உருவாக்கலும்
5. நடவடிக்கைகளை அவதானிப்பதற்கான பயணம் மற்றும் நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்றல்
6. நடவடிக்கைகளின் விபரத்தொகுப்பும், நாளாந்த நடவடிக்கைகளும் (நிகழ்ச்சிக்கான அட்டவணை)
7. விபரம் சேகரித்தல் (நிரந்தரக் குழுக்கள், காலக்கோடுகள், உள்ளூர் வரலாறுகள், கலந்துரையாடல்கள் மூலமும் ஓரளவிற்கு வடிவமைக்கப்பட்ட வினாக்கொத்து மூலமும்)
8. கிராமப் பகுப்பாய்வு
9. வரிசைப்படுத்தல், வென்வரிப்படம்
10. உள்ளூர் முகாமை முறைகளையும், வளங்களையும் பட்டியல்படுத்தல்
11. விபரத் தொகுப்பு, விடய ஆய்வுகள், கருத்துப் பரிமாற்றங்கள், செயற்பாடுகள்
12. முக்கிய விடயங்களை நேரடியாக விசாரித்தல்.
13. எதிர்காலச் சாத்திய வளங்கள்
14. குழுவில் பரஸ்பர பிரதிபலிப்புகள்
15. களத்தில் அறிக்கை தயாரித்தல்
16. சரி செய்யும் குறிப்புகளும் நாட் குறிப்புகளும்

3. இம் மதிப்பீட்டு முறைகளிற்கான உள்ளார்ந்த நோக்கங்கள்

இம் மதிப்பீட்டு முறைகளின் முக்கியத்துவம் இன்று உணரப்பட்டுள்ளதால் இன்று பல்வேறு பயிற்சி நெறிகளும் இவற்றை வெளிக்கொணர உதவுகின்றன. ஒரு பயிற்சி நெறியை எடுப்பின் அதில் ஈடுபட்டுள்ள பயிலுனர், பயிற்றுனர் ஆகிய இருவரும் தமக்கிடையே ஒரு புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுதல் அவசியமாகும். அவ்வாறே பங்களிப்புடனான கிராமிய மதிப்பீட்டு முறைகள் மூலம் கிராம மக்களிற்கு தமது பிரதேச அபிவிருத்தியில் உரிய வகையில் பங்கேற்க வகை செய்து கொடுக்கப்பட முடியும். அவற்றுடன் பின்வரும் பிரதான நோக்கங்களையும் கூறலாம்.

1. மக்களைச் சக்தியுள்ளவர்களாக்குதல்
2. ஒரு விடயம் பற்றிய அணுகுமுறையில் மனப்பாங்கும் நடத்தையும் முக்கியமாதலால் இவற்றை மக்களிற்குத் தெளிவுபடுத்தல்.
3. உள்ளூர் மக்களின் அறிவினையும் ஆற்றல் களையும் பிரதானமாக உபயோகித்துத் தீர்மானங்களை எடுத்தல்
4. கிராம மக்கள் அவர்களைப் பற்றி அவர்களே நேர்மையாக ஆராயத் தூண்டப்படுகின்றார்கள்.
5. பிரயோசனமான கற்றல் முறையை அறிந்து கொள்ளல்
6. தகவல் அளிப்பவரின் கோணத்தில் ஒரு விடயத்தின் பரிமாணத்தை அறிந்து கொள்ளல்.
7. புதிய வழிகள், இடைத் தாக்கங்கள், ஒரு விடயம் சார்பான நெகிழ்வுத் தன்மை என்பவற்றை விளங்கிக் கொள்ளல்.
8. பங்குபற்றுதல் எனும் பதம் தகவல் திரட்டுபவர்கள் அதனை உபயோகிப்பவர்களாகவும் இருத்தல் வேண்டும் எனும் விதத்தில் கருத்திற் கொள்ள வேண்டியது அவசியம்.
9. ஒரு விடயம் பற்றி பஸ்துறைப் பின்னணியில் சிந்தித்தல், அது தொடர்பான பல்வேறு

10. அலகுகளைப் பல்கோணப்படுத்தல் அபிவிருத்தித் திட்ட திட்டமிடுதலிலும், அமுலாக்கலிலும் பக்கச் சார்புடைமையின் தாக்கத்தை உணர்ந்து கொள்ளல், அல்லது மதிப்பிடுதல்.
11. பொருத்தமான துல்லியமின்மையையும், உத்தம அளவிலான அறியாமையையும் சூழலிற்கு ஏற்ப உபயோகிக்கும் திறனை ஏற்படுத்தல்.
- எனவே இம் முறைகளைப் பிரயோகிப்பது கிராமியத் திட்டமிடலை வலுப்படுத்தவும், அதனை ஒரு தொடர்ச்சியான முறையாகக் கைக்கொள்ளவும் வேண்டிய சூழ்நிலையை உருவாக்குவதையே பிரதான நோக்கமாகக் கொள்ள வேண்டும். எனவே இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட நவீன நிறுவக ரீதியிலான பயிற்சி நெறி வட்டம் பின்வருமாறு வரைபடம் படுகின்றது.
- எனவே மேற் கூறப்பட்ட வகையில் இம் மதிப்பீட்டு முறைகள் கிராமிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களைத் திட்டமிடுதலிலும், அமுலாக்கலிலும் பெரும் பங்களிப்பை அளிக்கின்றன என்பது கண்கூடாகும். அத்துடன்

இவ்வகையான மதிப்பீட்டு முறைகளை மேற்கொள்வதற்கு முன் கருத்திற் கொள்ளப்பட்ட பிரதேச நிர்வாகத் தலைவர்களிற்கு இத் திட்டம் பற்றி அறிவித்தல் விரும்பத்தக்கதாகும். அத்துடன் கிராம மக்களையும் இதுசம்பந்தமாகத் தயார் செய்தலுடன் தெளிவான ஒரு நிகழ்ச்சித் திட்டத்துடன் கருமமாற்றல் அவசியமாகும். அத்துடன் இம் மதிப்பீடுகள் மூலம் திரட்டப்படும் தகவல்களின் பகுப்பாய்வு மற்றும் அதன் விளக்கம் என்பன பற்றியும் கிராமமக்களும், திட்ட அமுலாக்கல் உத்தியோகத்தரும் இதய சுத்தியுடன் செயற்படுதல் அவசியமாகும். அது மட்டுமன்றி பெறும் தகவல்களின் நம்பகத் தன்மை உறுதி செய்யப்படுதலுடன் கிராம மக்கள் தயாரிக்கும் திட்டங்களின் சாத்திய வள ஆய்வும் அவசியமாகும். நோக்குகள், அடிப்படைகள், குறிகாட்டிகள் பற்றி தெளிவான விளக்கங்களை வழங்குவதுடன் சுயதேவைப் பூர்த்தியாலும், கூட்டு நடவடிக்கையாலும் ஏற்படும் பிரயோசனங்கள் பற்றி உணர்வைப்பதும் வெற்றிகரமான திட்ட அமுலாக்கத்திற்கு இம் மதிப்பீட்டு அணுகுமுறைகள் வழிவகுக்கும்.

வரைபடம் - 3 புதிய நிறுவக ரீதியான சுற்றலும் பயிற்சி நெறி வட்டமும்

